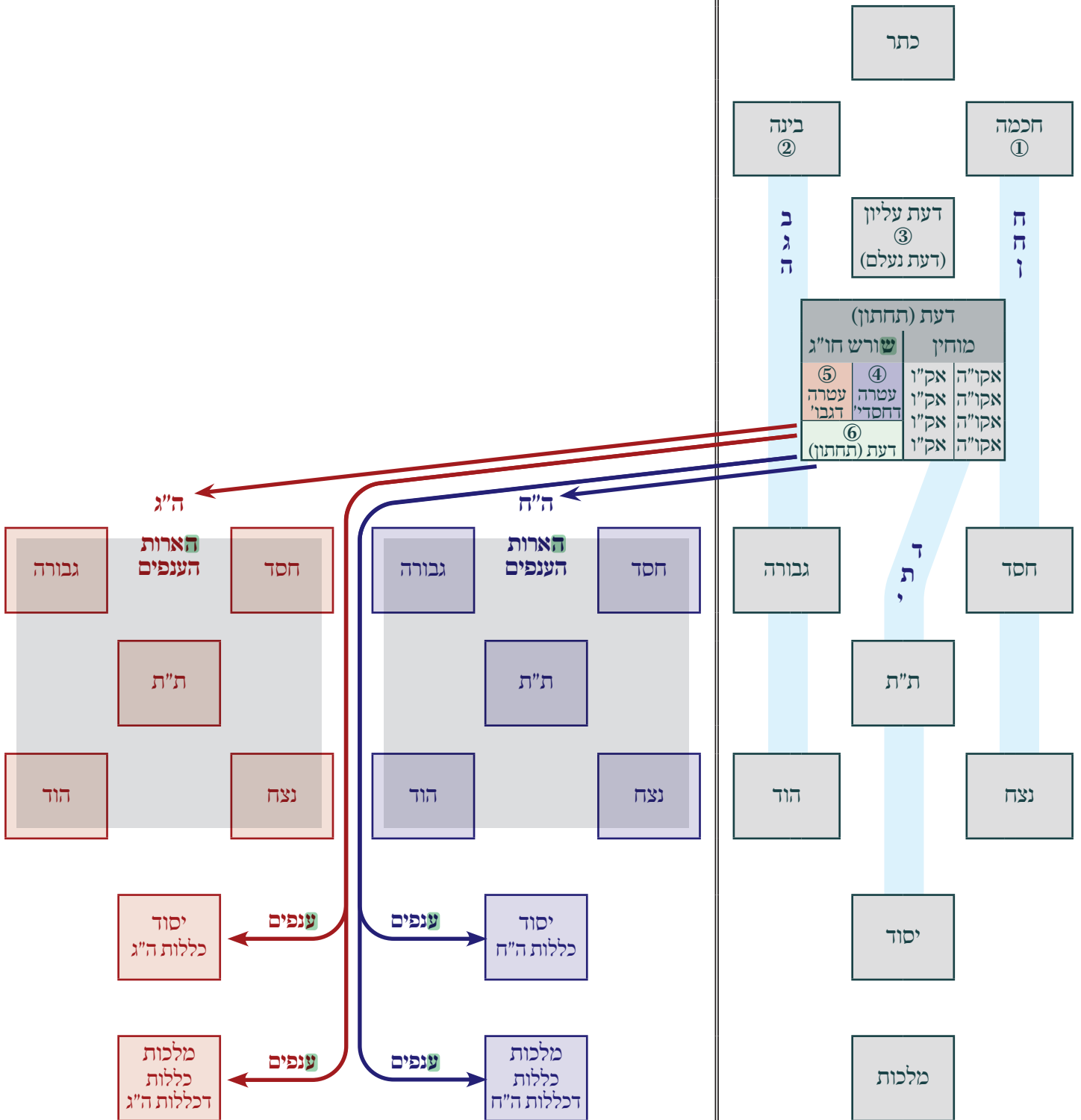

מערכת חסדים וגבורות - ה"ח וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצ"ל משנה ה' הלכה י'.

[סא:]

הַגְּדוּל

כ' צירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות (מהגרון), לחסד

אֱהִיָּהּ^א

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אלף למד הי יוד מם

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

לדחות החסד דמו' דאימא (מהגרון), לחסד דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

[סב.]

לג' כלי חסד דז"א^ב

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

ולדחות הנצה (מהחסד), לנצח דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

לג' כלי נצח דז"א^ג

יְהוָה

צ' צב צבא

צבא

לחזור ולהוציא אור החוזר דפרק עליון (כתף) ופרק אמצעי דחסד דז"א.

^ד ולהעלותו כנגד פרק ראשון דחסד והגרון דז"א, לבנות ולתקן חסד ונצה דלאה

להמשיך דרך מחיצות^ה יסוד דאימא

חסד ראשון, לחסד דז"א

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

- א. א"ה ובקצת סידורים אין כתובים הנרנח"י אלו במוחין דקטנות כלל, ובסידור הקצר כתובים שם בג' מקומות שהם במלות הגדול הגבור והנורא כמש"ל שנמשכין בג' מלות אלו לחג"ת, אבל בירידתן לב' שלישי תפארת ולנה"י אין כתוב שם הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעין כן נלע"ד. [לשיטת השד"ה, עיין פאת השד"ה דף שנ"ח, אין לראות נרנח"י בדחיית המו' דקט']
- ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנצה עם פ"ת דחסד דז"א לחברו עם פרק אמצעי דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ.
- ג. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב' פרקין תתאין דנצה דז"א לחברו עם פ"ת דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת נצח דז"א כלולה מג"פ.
- ד. א"ה ר"ל פרק אמצעי להעלותו לפרק עליון ופרק עליון להעלותו לגרון דז"א. עיין בע"ח ש' יעקב ולאה פ"ה.
1. עי' פאת השד"ה ח"ב דף ש' ע"א. עי' אוצ"ח (ש' המוחין פ"ב) דף ל"ה ע"ג אות א'. וכן באתי לגני ח"א דף פ"ב סע"ב, בענין התפשטות בצלם, מחיצות.

הגבור

ולדחות ההוד (מהגבורה), להוד דז"א [סב:]

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵא יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵה יוֹד
לג' כלי הוד דז"א
אֱדֹנָי
אֵלֵינוּ צְבֵאוֹת
אֵלֵינוּ צְבֵאוֹת

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון
(כתף) ופרק אמצעי דגבורה דז"א.
להעלותו כנגד פרק ראשון דגבורה והגרין
דז"א. לבנות ולתקן גבורה והוד דלאה

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא גבורה
דחסדים, לגבורה דז"א

יְהוָה
לג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֵלֶּיךָ לְמוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

כ' צירופים
לדחות קו שמאל דמו' דקטנות (מהגרין), לגבו'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הֵה יוֹד מִם

לג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֵלֶּיךָ לְמוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

לדחות הגבורה דמו' דאימא (מהגרין), לגבורה

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הִי יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵא יוֹד
אֵלֶּיךָ הֵה יוֹד
לג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֵלֶּיךָ לְמוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּיךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

א. א"ה בס"ה כ"כ להעלות פ"ע דהוד עם פ"ת דגבורה דז"א לחברו עם פרק אמצעי דהוד דאימא ועיי"ז נעשה ספי' גבורה דז"א כלולה מג"פ.

ב. א"ה בסידור הארוך אין כתוב שם המוחין אלו ולא מוחין אחרים וזולת המוחין דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א קמ"ג וקנ"א בד' כריעות וזקיפות אין עוד מוחין כלל וכלל ועיין בס' עלי נהר דט"ז ע"א אות נ'.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דהוד דז"א לחברו עם פ"ת דהוד דאימא ועיי"ז נעשה ספי' הוד דז"א כלולה מג"פ.

וְהַזְכֵּרָא

כ' צירופים

לדחות קו אמצעי דמוחין דקטנות (מהגרון),

לתפארת דז"א

(אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ

יְוֵהוּוְוְהוּ יְוֵהוּוְוְהוּ)

אלף למד הא יוד מם

אלף למד הא יוד מם

לשליש עליון כלי תפארת דז"א^א

יוד הא ואו הא

[סג.] לדחות תפארת דמוחין דאימא (מהגרון),

לתפארת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי תפארת דז"א^ב

יוד הא ואו הא

ייה יהו יהוה

ייהוה

ולדחות היסוד (מהתפארת), ליסוד דז"א

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ

יְוֵהוּוְוְהוּ יְוֵהוּוְוְהוּ

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי יסוד דז"א^א

יאהדוניה

שיין, שיין דלת, שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון

(כתף) ופרק אמצעי תפארת דז"א.

להעלותו כנגד פרק ראשון דת"ת והגרון

דז"א. לבנות ולתקן תפארת ויסוד דלאה

להמשיך [י"ה]¹ דרך מחיצות יסוד

דאימא [ו"ה בלי מחיצות] ת"ת דחסדים,

לתפארת דז"א

יהוה

לג' כלי תפארת דז"א

יוד הא ואו הא

ייה יהו יהוה

ייהוה

גם יכוין בו' דוהנורא להמשיך אור גדול מיסוד דאבא הארוך [שבדעת דז"א, להאיר]

בתפארת דז"א [צ"ל לתפארת דז"א], כדי לבנות פרצוף דנוק' (באל עליון)

א. א"ה צריך לכוין להמשיך לשליש עליון תפארת דז"א דוקא שהוא בכלי הפנימי דז"א והוא שם מ"ה.

ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דיסוד דז"א עם פ"ת דת"ת דז"א לחברו עם פרק אמצעי דיסוד דאימא ועי"ז נעשה ת"ת דז"א כלולה מג"פ.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דיסוד דז"א לחברו עם פ"ת דיסוד דאימא ועי"ז נעשה יסוד דז"א כלול מג"פ.

1. עי' באתי לגני ח"א דף פ"ג סע"ב, ב"ש תחתונים דת"ת מגולים (בלי מחיצה).

[ס.ד.]

גומל

להמשיך פרקין אמצעים דאבא ל(כ) חב"ד דז"א ולדחות הפ"ת לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהא יוד יהא
אלף יהא יוד יהא
אֱהִיָּה

לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

[ולדחות הנה"י לחג"ת]

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי גבורה דז"א
י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

יכוין לדחות מוחין דקטנות [כל ה 60], לב' שלישים התחתונים דתפארת דז"א
בינה (20) חכמה (20)
אלף למד הה יוד מם אלף למד הי יוד מם

דעת דגבורות (20) דעת דחסדים
אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם

לב' שלישי ת"ת דז"א
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

חסדים

[ס.ד.:]

להמשיך ב' חסדים דנצח והוד דאימא לנצח והוד דז"א¹

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי הוד דז"א

לג' כלי נצח דז"א

אֲדָנִי

יְהוָה

א צבאו צבאות
אות

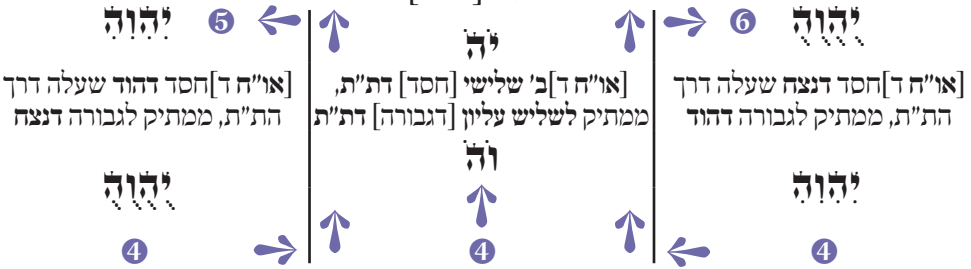
צ צב צבא
צבא

1. קשה לפי השד"ח (פא"ה דף ש' ע"א), שהרי כל מוח נכנס וחסדו עימו, היה צריך להיות בהגדול-הגיבור-והנורא. עי' הגהה בתיבת הגדול, בהמשכת חסד דחסד.

להמיתוק לפי סדר הגבורות להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי דתנ"ה שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי ענדי שלא ייחלשו, ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחוג ג' [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

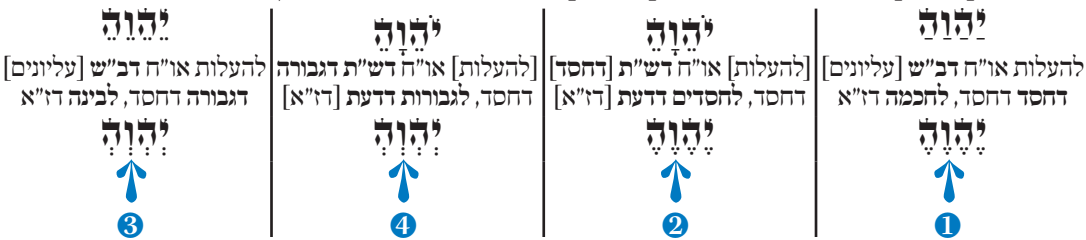
אור"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים ביחד דרך קו אמצע, ואח"כ מתפצלים

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' דתנ"ה, מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבחזה דז"א.

[או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.] ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים לאוצ"ח דף מ"ה ע"א אות ד' [או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'. [עי' ציור בעמוד שכא].

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א [בנד"מ דף נ"א] אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [הענ"ה מביא את דרושי הצלם, אין כאן בקיעת יסוד דאימא, ובהמשך מביא שעה"פ פ' שמות, יש כאן בקיעת יסוד דאימא. הענ"ה מסכם שהם שני דרושים חלוקים, ולא מכריע. ויש לציין שגם בסידור היר"א שלא הביא בקיעת לבוש יסוד דאימא, אין הוכחה שהרי לא הביא שום בקיעת לבוש בכלל. וכן, אם לא היתה בקיעת לבוש יסוד דאימא, בהמשך היה צריך לציין שעלית האו"ח של החג"ת לחב"ד בהארה, דרך מחיצת יסוד דאימא, וגם זה לא כתוב, כך שקשה מאוד להכריע מסיודור היר"א. עי' שער"ח ח"ב ש' רס"ב, רס"ג, בקיעת יסוד דאימא, להכפיל חסדי החג"ת, עלות לכחב"ד. וכן סידור הרב קווינקא. [עיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח [דחסד] דת"ת, לכתר דז"א לשורשי המוחין, שבת"ת דישסו"ת¹ [שהוא צ"ל שממנו] הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו [בת"ת דישסו"ת] מלובשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א

יהוה ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת
או"ח דב"ש עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת [אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס]

יהוה ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת לכתר המלך עם שורשי המוחין שבו, לכתר² דפנימיות דפנימיות דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

³ [חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אימא]		³ [חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אבא]
אלף הי יוד הי	[חכמה]	יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי	[בינה]	יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא	[חסדים]	יוד הא ואו הא
אלף הה יוד הה	[גבורות]	יוד הה וו הה

ג' כלי כתר דז"א³

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הא

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנו' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיום דנה"י החדשים הנו', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה

⁴להחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנו' דת"ת, שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים.

ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'

רביע א'

יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יהו יהוה

1. הנה"י החדשים חוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א ע"ג גולגלתא, והנה"י החדשים נדחים מאחוריו לצורת ל'. עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622.

2. נראה ששורשי המוחין דז"א [שנבררו עם הרפ"ח של ז"א], הם השורשים שנכנסו לכתר דז"א של יסו"ת ב' [הטיפה הגופנית], בעת כניסת מוחין דאו"ח בלבושים [בתבנת אחד]. ועכשיו, שת"ת דאימא [כתר המלך] שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל ע"י שעה"ק דף ל"ה אע"א. ואז יורדים [אותם ששורשי המוחין] לתוך גולגלתא דז"א.

לגבי הצינור לצורך הכתר, מזה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינור ע"י אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט'.

3. אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מחצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאוירא שבתוך הגולגלתא דז"א. כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתיין פ"ע דהג"ת דז"א [הסידור מסודר לפי 2-2, וזו אין מקום לכתר]. ע"י נה"ש דף כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. וע"י ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. וע"י ע"ח ח"א דף ק"ו [כולו]. שעה"ק דף ל"ה ע"א.

א. עיין במבוא"ש שער ו' ח"א דרוש ו' [דף נ"ב ע"ב-ג]. [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו']

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] [ס.ט].
דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דנצח,
לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק'²

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח]
דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם להוד דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדנ"י

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דהוד,
לבינה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לתקן דעת דיעקב לפני פרק עליון דיסוד דז"א.
ולהמשיך חשבון הכ"ל משם ע"ב דיסוד דאבא.
ולהמשיך ג"כ ה"ח מיסוד הנז', לדעת דיעקב
(נשאר טו"ב ביסוד דאבא)

יוד הי ויו הי

ה' חסדים

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דיעקב

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק), ה"ג שהם
ה' הויו"ת, לדעת דרחל, העומד מאחור כנגד פ"א
דיסוד דז"א. ויכוין להוציא ולתקן ה' ספ"י העל"י
לפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, מכח ריבוי קיבוץ
הה"ג הנז' (ברכת הבית ברובה). ועוד ד' ספ"י אחרות
משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם
המל' שבו נשלם ליי"ס דמ"ה וב"ן דפר' דעת דרחל

ך

נקודה שורשית

ה"ג (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי"ת דז"א, וגם הו"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מוצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ. 1. עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנז"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א. עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב; יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז). ב. עיין ע"ח שער ל"ה פ"ה.

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר חסדים הנו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצחוק
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הנו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דגבו' דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דחסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו הא

יוד יוד הי יוד הי ויו הא

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הנו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עתה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הא

יוד יוד הא יוד הא ואו הא

יה יהו יהוה

(ה) עיין צט" כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סו' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א באת כ"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא שז"ח דרוש ו':

להמשי' כללות ה"ח דרשה התחתן ל"סוד ז"א ולהוציא קב"ש ה"ת ונ"ה חסד'י לחסד'י ז"א מ"סוד ד"א' וס' מתדב'ה אור'ס ונכפלת הארת' להמשי' ל"סוד ז"א ולהמשי' מהדעת' את ה"ג ל"סוד ז"א מתת'א לשל'א

כללות ה"ח ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ה"ג מתת'א לשל'א ל"סוד
יהוה יהוה יהוה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ג' כלי יסוד ז"א
ישין ישין דלת ישין דלת יוה

להמשי' ה"ג גב"ו פחות של"ס
 דג"ז שכת"ב ל"סוד ג' חסד'י
 פחות של"ס שכת"ב ל"סוד "

להשל'ו בכל אור' הקו'ר חסד'י
 דב"ש דלת' ונ"ה מן ת"ב ל"סוד
 דרך ק"ו המשי' להמשי' גב"ו

הג' ממת'יק להס'ר דגב"ו
 באור' יס'ר
יהוה יהוה יהוה

כל'ה ממת'יק לגב"ו דגב"ו
 באור' יס'ר
יהוה יהוה יהוה

דלת' ונכ"אפ"ס מת'ת יתפ'לו דרך כ' הקו"ס להמשי'
 את הנה' גב"ו שכת"ב ל"סוד "
 נל'ח חסד'ר ממת'יק להג'ר
 דגב"ו כ"אנ"ה

באור' יס'ר
יהוה יהוה יהוה

באור' יס'ר
יהוה יהוה יהוה

ב"ש ה"ת ממת'יק
 לב"ש ת"ת דגב"ו באור' יס'ר
יהוה יהוה יהוה

ב"ש דלת' ממת'יק לק"ש דלת' דגב"ו באור' "

להשל'ו אור' החו'ר חסד'י הנו מ"סוד ז"א לחסד'י העליו' חג"ת חס'ר בתוך יס'ר דרש"ות שכת"ב ז"א וע"כ מתר'ב'ה אור' החסד'י הנו חג"ת ונכפ'ל'ס ג"ס ה"ס ולהשל'ו הכפ'ר דב"ש עליו' חסד'ר לחסד'ר ונ"ס כ"ב ש"ש דגב"ו לכו' ונ"ה דגב"ו דרשת' ונ"ה ש"ל"ס חס'ר דלת' לכת'ר ז"א שכת"ב דרש"ות שכת"ב הנה' חסד'י דרש"ות שכת"ב מלנב"י שכת"ב ד מ"ו דכת'ר ז"א ושל"ס אור' חסד'ר הנו דלת' להשל'ונו ע"ג כתר דנ"ך שהו"א פיו"ס הנה' חסד'י הנו המגיש' לכנ"ג החג'ר ב"ש עליו' דלת' ז"א "

כתר'ים דבינה

כתר'ים דרו"ג

כתר'ים דחכמה

אהיה אהיה יהוה יהוה

אהיה אהיה יהוה יהוה

אהיה אהיה יהוה יהוה

להמשי' ולהשל'ס התפ'סנו חלק העליו' הנו דרש"ות ע"ס עכ"מו שכת"ב ד מ"ו לכת'ר'ים דסכ"מ דכת'ר דב"י דפ"י דפ"י דמ"ה וכן לז"א "

ג' כלי כתר ז"א
אקד'ה יוה יוה יוה

פיו"ס נה"י חסד'י דרש"ות המגיש' כנ"ג חסד'י ב"ש עליו"ס דלת' ז"א "

של"ס אור' חסד'ר דת"ק להמשי' ע"ג כתר דנ"ך ותל'קו' לל' חלק'ים ולהמשי' עת'ה חל'ה ח' אור' חלק'ים הנו לכת'ר לל"וה "

ב"ש דאור' חסד'ר דלת' לכת'ר ז"א שכת"ב ל"סוד

יהוה יהוה יהוה יהוה

אור' דב"ש חסד'ר דחסד'ר עליו' עולה לכת"ב ז"א
 אור' דב"ש תחתיו חג"ג עליו' לשת' עולה לבינה ז"א "

ובהעלות הג"ה פחות של"ס לת"ת מתג'ל'ים החג"ת ונכפ'ל אור'ס ועול'ים לכת"ב באר"פ ז'ה

להמתיק ג' גבו' פחות שליט לחג"ת שבתנ"ה דיסוד בשלשה חסדים פחות שליט שבתנ"ה דיסוד.

חסד דהוד
יהוה
 ממתיק לגבורה לחסד
 באור ישר
יהוה

ב"ש לחסד תפארת
וה
 ממתיק לב"ש לגבורה דת"ת
 באור ישר
וה

חסד דנלח
יהוה
 ממתיק לגבורה
 באור ישר
יהוה

להעלות כפל אור חוזר לחסדים דב' שלישי תפארת ונ"ה מן תנ"ה דיסוד מחוברים יחד לך קו אמע"י, ולהמתיק השליש העליון לגבורה תפארת ונ"ה גבו' שבתנ"ה דיסוד.

יהוה
 חסד דהוד עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דנלח באור חוזר
יהוה

יה
 ב"ש לחסד דת"ת ממתיק
 לשליש עליון לגבורה דת"ת
 באור חוזר
וה

יהוה
 חסד דנלח עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דהוד באור חוזר
יהוה

להעלות אור החוזר לחסדים הנז' מיסוד דז"א לחסדים העליונים לחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבתנ"ה דז"א (או"פ שלהם לתוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' לחג"ת ונכפלים. (2)

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים לחסד לחכמה ושליש תחתון לחסדים דלעת וב"ש העליונים גבו' לבינה ושליש תחתון לגבורה דלעת וב"ש העליונים דאו"ח תפארת לכתר דז"א שבתפארת דיסוד"ת ושליש או"ח לחסד הנז' תפארת להעלות ע"ג כתר דנוק' לך החזה.

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לגבורה
 לבינה דז"א
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לגבורה
 לגבורות דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לחסד
 לחסדים דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לחסד
 לחכמה דז"א
יהוה

(1) עי' שער הפסוקים שמות כב ע"ג ועי"ע עלי נהר

(2) והכפלה זו היא לב' סיבות:

א': שיהיה בחינת חסדים דלעת בכל חלקי ז"א גם במוחין להגדילו

ב': כדי לנלות כחב"ד דז"א הסתומים בנה"י תבונה (ע"ח שער כ"ה פ"ג)

בויעבור דוקא, ועי"ש בכוונות בדברי הרב. ומ"ש בקיעת היסוד דאימא ע"י הכאת קוצא דשערי בסוד תש"ר עי"ש, לא תברא, דהתם בסוד המעשה בסוד החיצוניות*, והכא בסוד הפנימיות. שו"ר אחר החיפוש בדברי הרב בשער הפסוקים פרשת שמות [דף כ"ב ע"ג] שכתב וז"ל, והנה נודע כי בירידת החסדים המגולים בלי מחיצות כלי היסוד דאימא הם יורדין במרוצה גדולה ונופלים עד היסוד דז"א ומכח נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בוקעים כלי היסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מתגלים עתה, נמצא כי כל החסדים הם אורות מגולים עכ"ל. הרי לך בהדיא שכתב שע"י עליית או"ח דחסדים נבקע היסוד דאימא. אך המעיין בדרושי חזרת העמידה ובע"ח פרק ג' משער האונאה יראה דפליג בזה, ומשום הכי השמיטוהו בקצר ודו"ק בזה.

גם מ"ש בסידור הארוך ומסיום נה"י החדשים מאירים ג' מ"ב דעס"מ בכתר רחל שהוא רבוע אדני", עיין בזה בפ"א ובפ"ה מדרושי הצלם ובשער הפסוקים פרשת חוקת. אך כתוב בפרק א' מדרושי הצלם דהג' מ"ב הנזכרים הם בדעת עליון דז"א, ולא בנה"י החדשים שהוא סוד הכתר דז"א. ואחד מן החברים תירץ לזה דהתם בדרוש א' מדבר בכללות הצלם כולו, של"מ דצלם קרי ליה בחינת חו"ב, ופ"ס דז"א חב"ד חג"ת נה"י דז"א קרי ליה דעת תחתון, ממילא דעת עליון דקאמר התם היינו כתר דז"א שתחת הל"מ המקיף על ט"ס דז"א. והנה עדיין קשה ממ"ש הרב שם וזה הדעת העליון והו הנרמז בו' רואלהי יעקב, והתם מדבר על הדעת העליון הפרטי דז"א. ואולי

גם מ"ש בהגדול הגבור והנורא להעלות ב"פ תתאין דנה"י לחברם עם פ"ת דנה"י דאימא, אעפ"י שהיסוד אינו מגיע אלא עד החזה ואין ליסוד דז"א מצד אימא שום אחיזה בסוד יוסף יתום מצד אמו, נ"ל הוא בסוד הארת הלבוש הנמשכת ממנו כנוצר בשער הארות זו"ן פ"ח, ולפ"ז גם עטרת היסוד נק' פרק אמצעי דיסוד דאימא בערך הלבוש הנו' שהוא נק' פרק תחתון. גם מ"ש בסידור כאל עליון יו"ד פעמים ה"א וה"א פעמים וא"ו, ובכוונות כתוב בדברי הרב וא"ו פעמים ה"א, עיין מ"ש בזה הרב אביגדור בכ"י דף ג' [בגד"מ דף א' ע"ב] שט"ס נפל בכוונות [בספר הכוונות] וסמך ש"ש ז"ל על מ"ש בעין חיים שער רחל ולאה פרק ב' ועי"ש, (צ"ע עיין להתו"ח דף צ"ו ע"ב).

גם מ"ש בסידור הארוך להמשיך הארה מב"פ אמצעים וכו' לתקן כלי כתר דיעקב ולהמשיך ד' מוחין וכו' ונעשים ד' מוחין בתוך כלי כתר וכו'. שורש כוונה זו היא בשער יעקב ולאה פרק ג', ומה שהשמיטו כוונה זו בקצר הוא משום דכוונה זו היא ממוחין דאבא שכבר נכנסו בתוך ז"א כנוצר שם בדברי הרב ועתה לא נכנסו כי אם פ"ת שלהם בחב"ד דז"א. וראיתי בנוסח א' שכתוב שם וז"ל, פרקין אמצעיים דמוחין דחו"ב דאימא שבתוך חו"ג דז"א וכו'. וגם זה ליתא, דאינו אלא ממוחין דאבא כנוצר שם, ולכן העדר כוונה זו טוב ממציאותה.

מ"ש בסידור הארוך בקונה הכל להעלות או"ח דחסדים מיסוד דז"א לתוך יסוד דאימא או"פ ואו"מ ועי"כ נבקע היסוד דאימא וכו', בקיעה זו מה זו עושה, שלא נזכרה בדברי הרב. ועיין בדרוש ג' מדרושי הצלם כי אינו נבקע היסוד אלא

היינו בכל קו בפני עצמו שתחילה נכנסין מוחין דאימא בכל הקו ואח"כ נכנסין מוחין דאבא כמ"ש בסידור הקצר, אבל א"צ להמתין עד שיגמרו מוחין דאימא ליכנס בכל הג' קוין ואח"כ מוחין דאבא (מכת"י).

צג. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר ולה"ה.

מטעם זה השמיטו כוונה זו מהקצר ולא כתבו כי אם במלת למען שמו ולהמשיך סיום נה"י החדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה והם הם הדברים שכתבם הרב סוף דרוש ה' מדרושי הצלם, אף שבארוך כתב גם כוונה זו שלכאורה ית'ר נפיש' דהיינו הק כוונה שכתבה למעלה.

גם כתוב בסידורים להעלות או"ח רב"ש עליונים דת"ת לב"ש ת"ת דישסו"ת. והנה לכאורה אין נראה כן מסוף פ"ג מדרושי הצלם וז"ל, רב"ש הת"ת התחתונים נכפלו ונעשו ד' שלישים והב' עליונים מהם הספיקו במקומם וב' תחתונים שלישי א' לכתר דרחל ושליש א' עלה עד שלישי א' המכוסה שנכפל גם הוא ונצטרף גם הוא עמו ועלו בכתר דז"א עכ"ד. דמבואר דכתר דז"א לקח מאו"ח דשליש עליון ותחתון, וכתר דרחל משליש תחתון הנשאר, ונשאר לז"א שלישי האמצעי או"י ואו"ח שבו וגם או"י דשליש המכוסה, ועיין בפרק ב' משער הירח ועיין בספר דברי שלום הנד"מ בדף ט' ע"ג [בנד"מ דף ט' ע"א שאלה ע"ה] שכתב בהדיא כן. שו"ר מ"ש הרב בדרושי השבועות שכתב בסתם שב"ש המגולים נכפלו וחציו עולה למעלה* לכתר דז"א וחציו לכתר דנוק', והבין ש"ש ז"ל דברים אלו במ"ש בסידור ודלא כדמשמע מפרק ג' הנו"ל. אך זו היא שקשה, כי ש"ש ז"ל עצמו בכוונת השבועות כתב בדרך אחר כי אור החזור דש"ת ושליש עליון דת"ת עולה לכתר דז"א ואו"ח דשליש אמצעי היא לכתר דנוק', ולא ידעתי איך יתפרנס לשון הרב לפי זה. ולא עוד אלא שדבריו סתראי נינהו, ומהתימה על הרב דברי שלום שלא הרגיש בדברי הרמ"ז ש"ש ז"ל במ"ש בסידורו בב' המקומות הנזכרים. ולמעשה הכוונה נלע"ד שיכוין בסתם ב"ש לכתר דז"א ושליש א' לכתר דנוק'.

גם במקיפי ל"מ בסידור הארוך כתוב להמשיך

צ' רל' וצ' דמ' תוך צ' רצ', דהיינו נה"י דתב"ד תוך נה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת תוך נה"י דנה"י. והבנת דבריו הוא דמבואר בשער פרקי הצלם כי יש לצ' דצלם צ' ול' ומ', ובתוכם צ' דצלם, ויש בו צלם שלם מלובש תוך הצ' דצלם וצלם דמ' תוך הל' דצלם. נמצא שג' צדיקי"ן זה תוך זה והג' למדי"ן זה"ז והג' ממי"ן זה"ו. והצלם הפנימי נקרא מ' דצלם הכלול מצלם שלם, והאמצעי נקרא ל' שגם הוא כלול מצלם שלם, והחיצוני נקרא צ' שגם הוא כלול מצלם שלם. וכחול שנכנס צ' דצלם ר"ל צ' דצ' ול' ומ', ועד מלת קונה הכל נכנס צ' דצ', ובקונה הכל שנכנס הל"מ דצלם, וכנו' בספר נהר שלום דף מ"ה ע"א [בנד"מ דף כ"ח ע"א], הוא שנכנסים צ' רל' וצ' דמ' לתוך צ' דצ', ובליל שב"ק יום שב"ק נכנסים ל"מ הכוללים, דהיינו ל"מ דצ' ול' ומ', דהיינו בליל שב"ק הג' למדי"ן, וביום שב"ק הג' ממי"ן, ול"מ הנכנסים בקונה הכל דתפלת החול אינם דאורך שהם ע"ג רישא דז"א רק הם דעובי, ול"מ דאבא הנכנסים בברכת כהנים הם דכ"ד שעות כזכר בנהר שלום דף הנו"ל עי"ש. אך בסידור הקצר לא נזכר מזה כלל רק להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. והנראה שהבין שנה"י דישסו"ת הנמשכים בחול גם הם כלולים מצלם שלם זה למעלה מזה הצ' למטה בנה"י שלו ועליו חג"ת ל' וחב"ד מ', ובקונה הכל חג"ת וחב"ד דישסו"ת דנה"י שלהם ע"ג ראש ז"א.

גם מ"ש בסידור הארוך לחזור ולהוריד הכפל או"ח דחסדים דנה"י שעלו ליסודות וכו' להורידם למקומם לנה"י דז"א וכו', גם בקצר כתוב כלשון הזה אלא שכתוב שם כלי הת"ת ונו"ה. לענ"ד נראה שניהם אינם צודקים, לא הת"ת ולא היסוד, דלא עלה מן היסוד אלא או"ח דנ"ה וב"ש ת"ת שירדו בתחלה והם הם שעלו צ', דהיסוד

ט"ז ע"ג

אריז"ל 1234567

ומחברם בדעת דנוק', הוא שם"ל שהיסוד דאבא הנזכר בדברי הרב הם החסדים הממתקים את הגבורות שהיו קודם החילוף ביסוד דאבא וכו' עי"ש.

נב. כ"ש בסידור באהבה בענין המשכת המוחין מלובשים בצלמים דה"פ כינה דו"ן דא"ק וכו', עיין בהלבשת פרצופי האצילות על ה"פ זו"ן דא"ק בהקדמת רחובות הנהר דף ק' [כנר"מ דף ד' ע"ב] ומשם ואילך ותבין היטב. אך את זה לבד זה הכתוב בסידור אשר לא כתוב בהקדמה הנז' והוא מבואר בהקדמה ובפרט בדף ק"א ע"ב [כנר"מ דף ה' ע"א] בד"ה ואעפ"י וכו' שהבירורים אינם עולים לע"ב ס"ג דא"ק רק לזו"ן דא"ק, ומ"ש בדברי הרב שעולים לע"ב ס"ג היינו משום דחו"ב דזו"ן נתקנו מזו"ן דחו"ב ועי"ש. אבל בסידור מבואר שהבירורים עלו עד למעלה וחזרין ומוציאין המ"ה וב"ן מהמצח והעין דא"ק וחוזרים להמשיכם בתחלה לכת"ב דזו"ן דא"ק כיון דהמוחין הם נמשכין דרך עי"ו וא"א ואו"א וישסו"ת דרך בינות שלהם לבינה דבינה דזו"ן ולוקחים הצלמים מפרצופים הנזכרים, א"כ צריך לזווג הזו"ן דא"ק ולהמשיך המוחין הנזכרים מלובשים בצלם כתר דבינה דזו"ן דא"ק ומשם נמשכים לא"א ומשם חוזרים ונמשכים לחכמה דבינה דזו"ן דא"ק ואח"כ חוזרים לאו"א עילאין שעומדים מלבישים לחכמה דזו"ן דא"ק הנז' וחוזרים וממשיכים אותם לבינה דבינה דזו"ן דא"ק* ואח"כ לישסו"ת כנו' שם י"ו ע"א באורך וכרוחב.

גם מ"ש שם ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת וכו'. צ"ע דהרי בשער המוחין

אין לו חסד פרטי בפני עצמו אלא נק' כל שכולל את כולם כנודע, וגם הב"ש ת"ת שעלו הם עצמם ב"ש אור חוזר המגולים שירדו אל היסוד ועתה חוזרים למקומם ונתגלה גם ש"ע דת"ת* ונתחלקו לכתר דזו"ן, שאו"י של ב"ש ת"ת ונו"ה כבר נמשכו לת"ת ונו"ה דז"א קודם מה שירדו ביסוד כמבואר בתיבת והנורא ובגומל חסדים טובים. ובוה עולה מן הישוב מה שנמצא כתוב בדברי הרב פעם אומר שחסדים של ב"ש ת"ת ונו"ה יורדים במרוצה אל היסוד ואינם מתפשטים אל הה' קצות, ופ"א שבתחלה מתפשטים בה"ק חג"ת נ"ה ואח"כ כללותם הארתם מתפשט ביסוד, ולפי האמור א"ש, דבאו"י מתפשטים בתחלה בחג"ת נ"ה ואח"כ כללותם ביסוד, ואו"ח שלהם יורדים הב"ש תחתונים דת"ת ונו"ה אל היסוד במרוצה ואח"כ חוזרים למעלה, וב"ש הת"ת מתחלקים אל כתרים דזו"ן כנזכר, ודנו"ה חוזרים ומורידים אותם למקומם בנו"ה דז"א, ומשם להמשיכם לחו"ב דנוק' ולחסד נצח וגבורה והוד של הנוק', וזה מה שצריך לכיון.

גם עיין בדברי שלום דף י"ב ע"ד [כנר"מ דף י' ע"ד שאלה פ"ב] שהקשה על הרמ"ז שר שלום ז"ל דאיך כתב בקונה הכל ובברכה רביעית דברכת המזון דבש"ת דחסד המגולה הוא ו"ה דהוי"ה, דלפי מ"ש בשער האונאה עכ"פ ב"ש התחתונים הם לוקחים י"ח או י"ו ממספר ההוי"ה והם הו"ה דהוי"ה עי"ש.

גם עיין שם [בדב"ש] בדף י"ט ע"ב [כנר"מ דף ס"ה ע"ב] שכתב שמה שלא סידר בסידור הרמ"ז ש"ש ז"ל מ"ש הרב בפרק א' משער תיקון הנוקבא שהיסוד דאבא מאיר בה"ג שביסוד דז"א

במרוצה וכו' חוזרים תכף לעלות בסוד או"ח] השמ"ש נ"ב, לבד אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן וכו' עכ"ל עי"ש. וכפי זה דברי הרב המחבר הרנ"ה ז"ל צריכין תלמוד (מכת"י). [א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין אש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז' באורך].

בפסוקים יסוד דתבונה ומשם
השלחן (הב'ח) אם אורם אל
כב' ארושת דרך מחשבת
עשרה דתבונה כלי' (ו) כי
שם בשלש עליון דת'ם שם
הוא עשרה דתבונה תם הוא
פולט והשלחן ב' ארושת .
ואתם בגולה ו יתבאר תמס
בגים על י' יא יב יג
כמ' בפ' כי תמס יובן
היטב ענין בגולה ו גמלא
פסה שכבר כל הוי' בשלש
טלו וגם התפשטות ה'ה

יורדין ביסוד חורין ועליון
לנמרי ומחלקין משם אתמס
פיקרין ושארם שם ומשם עולה
בחי' אור חורר שלהם לתמלה
ואז' אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החור ואחז' ירדו הבדוד'
וגמחק . גם לזה קשה דאז'
היי בגבורות מתחמקות דרך
חורה ועליון והיי בארע
בדרתם בג'ל' כי מקלה בגבורות
נמחקו דרך ירידת החסדים
ול'פ' (ד) :

חסדים בג'ל' מתפשטין בהם היו נכנסין בז'א' כ'א במקומן
בכל פרק ופרק זה היה עד השלמתו לוי' שנים אתמס בג' שנים
אחרונים שהם ז' ח' ט' י' ויום א' יורדין ג' חסדים תחומים
פחות שליש שאלו חסד הם מגולין כג'ל' בדרוש ואז ירדו אלו
כל אחד במקומו האמיתי אך ענין ארטי ראוי להוליד חס' לא
דרך מקרה דכ' פיקר התולדה הוא אחר כניסת החסדים עלמין
שהם ל'ג'ה וכן פ' תחומים
של ת'ה דואל פלמו (ה) .
כי ג' חסדים פחות שליש
המגולין כג'ל' כל א' עתה
במקומו ואז עקב אחר ט'
שנים ויום אחד טלן יורדין
ביסוד ח'א' כי ב'ה ושליש
המגולים הם סתומים ביסוד
פסונה כג'ל' .
נח'ל כי הים המגדלין האילן
הם החסדים הנקרא מים
ולריכין לחזור ולפלות ולסגוד
טלו ולה מה שם מתחוקן
בגבורות בעת עלייתן כג'ל'
בדרוש ואז פה מקום ביארין
רק פה נאמר ונבאר אך
מגדילין את ז'א' פלמו דוגמת
הים הנכנסין בשורש האילן
ומשם יונק האילן שהוא ז'א'
הנקרא אילנות דחיי ועליון
מתמס לתמלה לבגדילו וכן
זה . לק דע גם כן כי (ה)
חמיר נשארין אלו השלש
חסדים פחות שליש המגולין
ביסוד ז'א' ושורה אורם החור
מתמס לתמל' לכאור ולהגדילו .
גם דע כי כל זה הוא פתח
בעת בגדלות דא אורם
בעת השגו' אז כל הסי' יורדין
ביסוד דואל לטורח חוצו וכן
זה ואתמס עליית החסדים
האלו אינן לריכין זמן כי תפק
ממח המחורג בגדולה של
הייררס חורין ועליון ברנע עד
שליש הפליון דת'ה דואל אשר
שם עמרת יסוד הטובה וממח
הפעליש ויעל טורח שליש
עליון הכוח פלמו ומלוא שלש
כ' חסדים ושלש המכוסים
ואז בגדילו זמון וגמסוף בהם
אז כי ככה ע'מסן עומדים

יורדין ביסוד חורין ועליון
לנמרי ומחלקין משם אתמס
פיקרין ושארם שם ומשם עולה
בחי' אור חורר שלהם לתמלה
ואז' אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החור ואחז' ירדו הבדוד'
וגמחק . גם לזה קשה דאז'
היי בגבורות מתחמקות דרך
חורה ועליון והיי בארע
בדרתם בג'ל' כי מקלה בגבורות
נמחקו דרך ירידת החסדים
ול'פ' (ד) :

בה'ם שלו בנח'ה ג'ה וגם בגדילו כ'ה חסדים ושלש עליון שם
חסד דחסד דחסד דגבורת ושלש עליון דחסד חסד חסד כמ'ה
בפ'ה לקמן בגדלות . וכוונה ל'ז' בעתה עתה ברנע אחד
בכור אור חורר ובמחורג ספק אחד ט' שנים ויום אחד
לבן הקמן ראוי עתה לביאה וביאתו ביאה כג'ל' לבן עתה
התחלה חסדן הקמן למחור אך לא חוצו גמור עד שנה יג'
ויום א' כי זה בשלש בגדלות כמ'ה בפ'ה ומסגין כי ל'ז' בעתה
עתה ברנע א' . אתמס גם לר'ך שיחפסו חסדים של הדעת
ברשף דואל לשיטה בח' הדעת (ו) בכל מקר ז'א' וגם שישו
בגלי כי שם בראשו כל האורות סתומים טך כה' דתבונה
והגה' דתבונה מפסיקין בין חוהי ז'א' לעופא דואל פלמו לבן
לר'ך בחי' חסדים מגולין בכל יום דואל כ'ה לבאור הח האורות
שולם הסתומים וכל המתלבשין במחיות כדי דתבונה וזה ענין
התפשטות אלו החסדים ובגדלות והבן כלל זה . וגמלא כי
כדי לעלות אלו החסדים (ח) ג'כ ברשף דואל ששאל מקום
דחוק ומתקן במחיות כה' דתבונה לר'ך זמן מסא'כ בעלייתן
(ט) עד שליש עליון דת'ה דואל כי עד שם הם בגלי ומחורין
ברנע וכנסין באושו שלש הפליון אשר שם עמרת יסוד פסונה
אשר היה בג' שנים ויום א' ועתה לר'ך זמן רב שימלו ברשף
דואל לסבה בג'ל' וגם לר'ך מתקן מחורש הכתר דואל כי פדיון
אינו בו אלו חלוניות ואלו פמיות כמ'ה בפ'ה . גמלא עתה
כי בשנה י' יקוין דעת שם החסדים המגולין בדעת ז'א' עמלו
ובי'א (י) בדיכתי ובי'כ בחכמה ובי'ג ויום אחד ככסר וזה
שולם לנמרי ואז הוא חייב בכל המעלה שגמור . והנה היות
לר'ך להעלות דעה ברנע ז'א' אחר אשר שם שורש החסדים
טולם הוא לסבה בג'ל' יתן היותן סתומים ביסוד פסונה כמפסיק
בינם לחלל הבוף כדעת דואל ועתה פ'י חסדים אלו ישה אורם
בגלי כמ'ה לקמן (א) והענין כי בעלות אלו החסדים שם
הנה יש בהם בחי' אור מקף אור פנימי ותמור כלל זה וזה
אז'פ' שלהם עולה וכוונתם בפמיות החוץ והדעת ומגדילין מאד
והאור מקף עולה ומקפסם במחור למחילת כה' חסדים וזה
מתרבה אור בחוץ מאד מאד מכיס ומחוק וגם ז'א' פלמו
מקבל הארס מהם בלי מחילת כה' חסונה . ובהו תנין תושלת
ג' גדול (ה) בעליית החסדים עתה מהתופלת כא' גם טבין

יורדין ביסוד חורין ועליון
לנמרי ומחלקין משם אתמס
פיקרין ושארם שם ומשם עולה
בחי' אור חורר שלהם לתמלה
ואז' אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החור ואחז' ירדו הבדוד'
וגמחק . גם לזה קשה דאז'
היי בגבורות מתחמקות דרך
חורה ועליון והיי בארע
בדרתם בג'ל' כי מקלה בגבורות
נמחקו דרך ירידת החסדים
ול'פ' (ד) :

יורדין ביסוד חורין ועליון
לנמרי ומחלקין משם אתמס
פיקרין ושארם שם ומשם עולה
בחי' אור חורר שלהם לתמלה
ואז' אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החור ואחז' ירדו הבדוד'
וגמחק . גם לזה קשה דאז'
היי בגבורות מתחמקות דרך
חורה ועליון והיי בארע
בדרתם בג'ל' כי מקלה בגבורות
נמחקו דרך ירידת החסדים
ול'פ' (ד) :

(א) ירא וכו' ענין התפשטות כ' חסדים ושלש המגולין אלו החסדים
דמל' מה שערין : (ב) ענין לקמן פ' ד' ונבאר ספק פסונה ל'ה : (ג) כי ג'ה : (ד) בדרתם הקדום : (ה) ונבאר ל'ז' זה שורש
(ה) כסומים : (ו) המגולין : (ז) מלא טמן דעה : (ח) לא חוצו גמור כה' בגלי בעליית

(א) ירא וכו' ענין התפשטות כ' חסדים ושלש המגולין אלו החסדים
דמל' מה שערין : (ב) ענין לקמן פ' ד' ונבאר ספק פסונה ל'ה : (ג) כי ג'ה : (ד) בדרתם הקדום : (ה) ונבאר ל'ז' זה שורש
(ה) כסומים : (ו) המגולין : (ז) מלא טמן דעה : (ח) לא חוצו גמור כה' בגלי בעליית

יפה שעה

עם כל פרק ופרק כאשר היה נכנס בשגור והענינים פלמו נשאר
לתמלה ברנע ולא מתפשט כלל לתמלה כג'ל' למחור ט' שנים ויום אחד שכבר
כל המחורין נמרו ונכנסו כל א' במקום הראוי לו א' הענינים כמותם כמס
האז' המתפשטים ג' חסדי ט' וב' שלישי חסד הח'מ' יאלו מיוחד
דלמא ובמחורג גדולה נעלו ליסוד דואל והאריהם חתך יאלו בגבורות
בהם ענינים פתח ירדו ליסוד דואל והם נמחקו פ' החסדים קדם
שיעלו ליסוד חורר כמ'ה דואל : (א) והענין כי ככה בעלות אלו החסדים
שם כה' יש בהם בחי' אורם ואז' תמור כלל זה כי מכל דברי רז'
מתבאר היות התקשרות ד' נמיטת עסה אר' ואז'מ' ואז' ישר ואז' חור
והנה

נכנסו אתמס הפירוס לנר נכנסה ומתפשטת ט'ך גדולתו והבן זה של
יחלקו ג' דרושים יחד כגמור אללנו יע'פ' אך יש ענינים ושארם ונראה
ששארם הוא כי הוא אורם מהענינים ולא מההדרים עג'ל' . והנה רז'ל'
אלה כנבואה מכוונת מתמס לתוך כל אלו ה'ך ונבאר הדבר שהם ג' חלקים
ששנים ענינים האלה של ענינים . ולפ' השדרים הם כ' ענינים שנבדע
עליון והענינים הם החוץ המתפשטים ט'ך דואל ונבוקו וכן כה' רז'ל'
למין בדרתם החוץ א' ע' השלחן והכונה הוא החוץ א' וכוונה
אלה נחיות השלש' עיניו האלה הענינים היא אחר היותה מתפשטת
בחינתו כבוד כללם קדם שיכנסו כבוד חוץן טורח ז'א' וכה' כה' כה' כה' כה'
[עין חיים ח'ב']

הסודים עלמס וכו' וכי"ז דז"ה עלמו וכו' לפי שא"פ
 שנמר ט"ס ויוס א' תפשו כל א' בתקומו בלמחי צ"ה
 ע"מ כג' חסדים פחות שלים הם מכוסין ומלונסין בתרין
 פרקין תחלין דניכ וביסוד דחבוכ וכלים דחבוכ הם
 תפסיקין בין חסדים כגז' לבין ככלים דז"ה ולכן אינו
 מוליד כ"ה בדרך מקרב אך עיקר ככולדכ היא אחר כניסת
 הסודים וכו' כי אחרי שיואלים ג' הסודים פחות שלים
 מיסוד א' שנחזק דז"ה ויורדים עד ביסוד דז"ה ככה אחרי ט"ס
 ויוס א' הם חזירים ועלים למעלה בסוד אורח כז'
 לכנדיל ג' הכפצ"ד דז"ה שלריך לזכ ד' שנים כמבואר
 נסמך ובהורחם יורדים בתכביי דז"ה עלמו בין דופן
 ככלים דז"ה ובין דופן ככלים דכביי דא' ואין ככלים
 דחבוכ תפסיקין ביניהם ואחר ד' שנים אלו שאז נעשה בן
 יוג שנים ויוס א' הוא עיקר ככולדכ שאז נכנסו החסדים
 ככלים דז"ה עלמו כמבואר כ"ז בכוכות כשמי"ג זיל בנים
 פי"ג דש' כשצירכ יעו"ש וע"י צמ"ש אוח כ"ג ובדבריו
 צפ"ה דשלי"ג ד"כ בקצרי"ה וכו' וצפ"ו דשלי"ד ד"כ אכל
 כנוקב"ה וכו' : נמצא כי ג"ה פחות שלים וכו'. חזר להשלים
 דבריו כראשונים שאמר לעיל ואז ירדו אלו כל א' בתקומו
 בלמחי וכו' וע"ז מסיים עתה נמלא וכו' : ואז חקף אחר
 ט"ס ויוס א' כולם יורדים ביסוד דז"ה. פה שייך כבדות
 מוכרסו זיל כמחליל ובלע"ד שלי"ג גם בזכ כי הרי בשכ
 צניעות כגר נגלה כחסד אחר שם נגלה ובשכ כח' גם
 כחסד של כוד וכו'. פי' כי כוכ נחבאר בריש פרקין כי
 כ"ה אשר צדעה דז"ה הם תפשו צמ"ס של הלל טרם
 שנכנסו צמ"ס מוחין פנימיים צ"ה. ומאחר שנשכח כז'
 נדעם כחסד של כללם וללם למטה ונחלבם נגלה דז"ה
 וצמ"ס כח' נדעם כחסד של א' כבוד וללם ונחלבם כבוד דז"ה
 א"כ למב לא ירד כל א' וא' בשכ שלו ביסוד דז"ה
 וכמתו עד ששכ כט' צעה כניסת כדעה דללם בריש
 דז"ה וכעטרב נחזק דז"ה ואז ירדו שלשתם יחד ביסוד
 ז"ה. ומסיק צל"ג. וכי"ז הוא משום דלא חסיק אדעהיב
 כשהחל לחלק בין כ"ה כמתפשטין צמ"ס דללם צטרם הכנסם
 צז"ה לבין הי"ה כבאים אחי"ב משורש כ"ה של כדעה
 עלמו וכדכ"ד בני צלי"ג כקודם לזכ. אמנם למחי דלמריין
 צפ"ו דשכי"ג צד"כ וככה כל זמן וכו' שיש חילוק בין כ"ה
 כמתפשטין נללם שאינם כ"ה צמ"ס כהרפ של ענפי כחסדים
 כדעהם נלכד ובין כ"ה כמתפשטין אחי"ב צומן כניסת
 כדעה וללם בשכ כט' צדעה. דז"ה ששכ ענפי כחסדים
 וכס אחרים חנו לא קשע מדו. כי אוחם ענפי כ"ה כולם
 הם מתפשטין בשכ אחר ששכ כט' צעה כניסת
 עומ כדעה ולכן כל חסדי ככביי ז"ה הם יורדים צפעם
 א' ביסוד דז"ה. וע"י צפ"ו כריפ"ס צפרקין :

כ"י צ' חסדים ושלים כעליונים הם סחומים ביסוד חבוכ
 כז"ל. פי' כריל בדרוש צ' דלמיל צמ"ב שכחז אמנם
 צאמה הוא כי אלו כבי"ה כראשונים מן כ"ה אינם יואלים
 מן ביסוד כלל רק נשארים שם ומשם עוצרת כהרחס דרך
 שחילב ומאירים צצ' כזרועות וכהרחס מתפשטות תוך
 כזרועות יעו"ש : בע"ח עלייתן כריל בדרוש. הוא בדרוש צ'
 דלמיל בסוף מ"ב : אמנם גם כזוג אז כל כ"ה יורדים
 ביסוד דז"ה ללורך כזוג. וכמו כן כל כבי"ג יורדים ביסוד
 כנוקב"ה ללורך כזוג כמבואר צפ"ו דשלי"ד יעו"ש.
 וביאור הענין הוא כי נשמות בני אדם כעשין מווג דז"ן
 אינם נמשכין עמום כדעה עלמו אלא מנסו' כ"ה כמתפשטים
 ציי"ד דז"ה כמבואר צפ"ו דשלי"ד יעו"ש צדי"ה אינו נמשכת
 וכו' וכי"ז דקאמר רז"ל ככה שכולם יורדים ביסוד דז"ה
 וכו' ככוכ על צמ"ס ככ"ה כמתפשטין מחדם ככל זוג וזוג

שמכם נעשים כשמות אמנם כ"ה כראשונים שמתפשו
 צכ"ק דז"ה אינם יורדים למטה ביסוד אלא נעשכ מכם
 מלבושי כשמות כמבואר כ"ז צפ"ו וצפ"ה דש' ט"ל יעו"ש צ'
אשר שם עטרת יסוד חבוכ וכו'. ובעליותם הם נכנסים
 צפנימות עטרת ביסוד חבוכ ומגדילין לצ"ה ושלים
 כמכוסים כמבואר בדרוש צ' דלמיל ככליו כחוי"ג כלל צ'
 יעו"ש : **כ"י** ככה שרשם עומדים בעטרת יסוד חבוכ.
 כליו כי אפי"ו שכבר תפשו כחסדים כזרועות עכ"ז
 ומלאו שם אח שרשם : כעמוד בעטרת ביסוד חבוכ
 ומגדילין הם שרשם אחר שם : **אמנם** גם לריך שיחפשו
 חסדים של כדעה בריש דז"ה. לפי שקודם זכ אמר
 שחקף אחר ט"ס ויוס א' עולין צמ"ה א"כ אמחי אינו
 מהחייב צמלות אלא גם ג"ה יעו"ש א' דמכ טיבן של ד'
 שנים אלו. לכן אמר אחר שם נ"ס לריך וכו' כדמפרש וחז"ל כי
 מחזה ומעלה ששם מחליות נסיי דש"ו. לריפ"ס ד' שנים
 לעליות אורח : **לשידויה** כחי' דעה ככל חלקי ז"ה. פי'
 כדי שיכיר כחי' דעה מגולב ככל חלקי ז"ה מנחין לכלים
 דכביי דא' אפי"ו ככפצ"ד שזו וכמבואר צפ"ב דלמיל ככליו
 כחי"ג כלל י"ד יעו"ש : **כ"י** עדין אין צו לא חליונות ולא
 פנימיות. פי' אין צו חיפ"ש של דעה כמתפשט כז' וע"י
 צסוף פיקין צדי"ב וא"כ מה נעשה וכו' : ובז"ב ויוס א'
 כחה. יוס א' זכ כיהר עיקרו הוא של ככנסה בעטרב
 אך קשק דבכח קחני כי לכניסת כהר לחי"ג ששכ א' ואלו
 צפ"ו דש"ט כחז שלכניסת כהר די לו ציוס א' נלכד
 יעו"ש. ולכאורכ כיכ נראכ ליישצ דצפ"ו דש"ט הוא קחי'
 על :חר ככליו דז"ה שכוא למעלה מל"מ וללם שפיה כהר
 לחבי"ד ככולים כמבואר שם. וככה עובר כחה הל' וללם
 כנעשכ משלים החחתוין דח"ה דתני"ב שהוא למטה מל"מ
 וללם כח' צפ"ד דשכי"ג וצפ"ד שנסמך כי צ' כחריס הם
 כמי"ש צדבריו צפ"ו דש"ב צד"כ ואח"כ צה כהר יעו"ש.
 וכחר כל' הוא כנכנס בשכ א' שלימכ. אמנם לא יחבן
 חילוק זכ. ואחי"ב ראותי צשי"ב דש"ב ע"ר צסוף דרוש
 י"ד ששכ צ' שמועות יעו"ש : ובזה חבין תועלת צ' גדול
 צעליות כחסדים עתה מתועלת כה'. תועלת כה' הוא צמ"י
 ויורה ג' חסדים פחות שלים בגילוי ביסוד דז"ה דאמר
 עלכ לפיל גם נחוספו עתה כחי' אחרת וכו' : ובז"ח דחי"ב
 כל כללות כמותין יכיו בגילוי ג"ה. ע"י כריפ"ס זיל שכח
 ככדיח כחז רז"ל כן לפיל בדרוש כחי"ג אוח י"ד רז"ל
 וכדעה כג' מנחין ונעשכ כבוד חזרת כחסדים וכו' וכעד"ז
 חפרש צג' אחרות ששכ כחי"ב יעו"ש כריפ"ס שצמו שמושי
 דעה מנחין כן עושכ כחי"ב ע"כ לאין כריפ"ס זיל. ואחרי
 נשיקת עפר רגלי קודשו כהם קחי' על כדעה דכחי"ב דוקח
 כז' שם כחחלת ככלל ככוא ולא קחי' על כל כללות כגי
 מוחין דכח"ב כמי"ש צדבריו דכחם אכל ככה כינחו על
 כל כלות כגי מוחין דכחי"ב ששכ כחי"ב שצפרטות כל אחד
 מכם מתחלת כהרחס מיוסן לנכ"י דחי' כי מאחר דלמריין
 שאור כחסדים כיכ עולב ומקיף אח כל צמ"ס ככביי
 דחבוכ ולא אח ביסוד לנד אי"ב ששכ מנכ שכל כללות
 כמותין וכו' ר"ל שגם כחי"ב דמותין יכיו בגילוי ולא
 כדעה שלכם נלכד : והנה נגדל סוד של כחסד ונעשכ
 ששכ שלישים וכו' עד סו"ד צסיים וכולם שיון. נראכ שא
 כחחלכ נגדל כחסד ועלכ לחכמכ ואחי"ב נגדל כבזרוב ועלכ
 לניככ ואחי"ב נגדל כדעה כעשש דבריו אלא צעה כרי"ד
 נגדל כדעה ובי"ה כניככ ובי"ב ככמכ כמשיל צסמך
 נמלא עשכ כי בשכ י"ד יתן כדעה וכו'. ואפ"ל שסוד
 כגדלת חסדים כפנימיים לחוד וסוד כגדלת חסדים כמקיפין
ס"ה (ס"ה)

הקליפיה ומחמיו' בהם כמה שידק מהם על כשר האלצט ולכן לרדך
 דלא לרבאה סופרין רולה לומר שלא ינדלו יותר מדאי ויעדישו על כשר
 האלצט כי הם אחיות החלונים ודרך שם הם יונקים מאלצטות
 הדיים והרגלים מן הנקישות ההם והף מן אלצטות הדיים
 יונקים לפי שאינ' מחיב'י' עם ראשי פרקין דט"ה אמנ' שם הם קליות'ה'
 וסיומיהם ולכן יונקים משם הקליפיות וכפרט כי יש בהם פתחי' וביקעו'
 כנו' וזכו סוד פסוק ופיחו רופי' ידיו שאמרו רז"ל שילאו שפיות זרע אל
 החלונים דרך בקיעות הלפנינים. גם כזה הדם סבה לתה הלפני' הם
 כסוים האלצטות ולא באחר חיב'י הנוף והוא כי משם יונקים
 החלונים הספז שלהם :

סוד האצבעות והצפרנים ולכן לרדך כמדיח הניחור נסמן הנפרים
 וכבר נזכר פרינס בפרימא ירקבל נסמרהוהר

כי טסרין היו מפה להשתחר מליצין לנטיין דנהור'ה' אדרם קדמיה וכו' והשפן היא כי
 הנפרי' אינ' קליפה מתח שחם כן חמיר יהיו הדיים טמאת חמ' וזין להם הריה על
 ידי נשילת הדיים חגל דע כי הנפריים היא לכזו נהור'ה' פתח של הקדמיה שהלכיס
 קודש'ג נרדך הוא לזרם הרחש'ג אלף שהוא לכוט קשה נכשלו לפי שהיא רשיה הקליפות
 בנכות והקית רב וערין הם קדשה עד מה שגדלים עד סוים כשר האלצט ומה שערף
 מן הנפירין וליצין היא קליפה ואמנם מה שחמיו הנפריים כסוים האצבעות וכן סודו
 ממה שאמרו רז"ל כנ' כנו' סר' תרומה דמי קב"ה חד שפחה חן קפוח קב"ה על
 היצ' דישאל אחר החריץ כדי שלא יכנס הקליפיה ודו' גם כן ענין הקליפיה
 שהם לכזו קשה עד מחד שחמם הסי' כסוים האלצטות מקום בקיעת מול' האורות
 כדי להגן ולכסיה על האורות ההם שיצאה מהם בלא יחמיו בהם ההלונים יותר
 מן הטרף אבל רח"ו שינקים קול' משם וכפרט ממה שילאו מן הנפריים הדיק על
 הכשר כנו' וכו' חנין פינש גדול למי שגדל גפניו יותר מדאי גם חנין לתה
 הנפירין הטרף על הכשר סתין נפיל' ידיו שפחה לפי שכן משה'ה' היא כתי'
 לכוט חנין ילא עיד אלא שהוא קרוב אל החיות הנפריים לכן חין לגדלם יותר מדאי
 כנו' אבל מה שהם כגוד הכשר הלא חנינת חמ' של הקליפיה וזה ידקה

ועתה לרדך ליתן טעם ונעשו אלו הנקישות כסוים אלצטו'ה'די'
 והרגלים דע כי האורות העליונים דרכם להפס' ולהמשך

כרצויו שפע ממעלה למטה כעכב המים היורדי' ממעל' למטה בלי הספק
 וכאשר מניעו' עד סופי אלצטות של הדיים והרגלים והם סחומים הם
 בוקעים כזכ כסוים האלצטות ללזת משם ומאותם האורות היוצאות
 בגלוי נדבקים וגלחומים שם הנפריים שהם שרשי הקליפה הדקה והזכה
 ודרך שם יונקים הקליפות השפע שלהם וכזה נבא אל הדרוש הראשון
 לתח טעם לתה חין המיו'ג מחיב'ים עם הנו"ה בקוים ישרי' אבל
 ע"ד הענין הוא מוכן עם הנו"ל כי הנה אס' היו מחיב'רי' יחד כנו'
 היו האור' יורדים כרצויו עולים עד סוים אלצטות הרגלים והוא היו הקליפו'
 יונקים משם כרצויו גדול ובפרט כאשר עונית התחתוני' גורמי' ולכן נפרדו
 החיו'ג מן הנו"ה לפי שכשיראה המאציל העליון שאין עונות כחתומים
 ואין הקליפות יכולים להתאחד מחד אז משפיל ידיו ולמטה ומשלב' דרך
 קוים שלהם ומסיים ראשי אלצטות ידיו כנגד ראשי פירקין שילאין של
 הנלח והוד שהם הירכים ויולא האור מראשי האלצטות וכנגם כראשי
 הפירקין של הרגלי' וכנגם כהיב' וכמך עד סוים אלצטו' הרגלי' ומשם
 יונקים הקליפות די לרכם כנמלו' והענין הוא כי הנה מן הזרוע ענמו או
 הידך ענמו משני גדריו אי אפשר שילא שים אור כלל כי היא מחילה
 חזקה מן הענמות וגם מן הכשר שעליו אבל כסוים פרק הזרוע או הידך
 יש סם בקיעות לרות מחד במקו' שנאחיו' הנדי' שבין הפרקים אשר
 על ידם כנגם הדם והמוין לתוך העלם כנודע וכאשר חם ושל' יש עונו'
 התחתוני' והקליפות מתגברות כנלח והוד שהם הספי' התחתוני' ובפרט
 כי הם לבר מנופא כנודע ויכולים הקליפות להתאחד בהם יותר מדאי
 וגם כסוים אלצטות הדיים היו נאחומים ולכן או האד' הפליון מגביה ידיו
 למעלה ויפולס כנגד ראשי כחפיו והוא חין האור היוצא מסוים אלצטו'
 הדיים יורד אל התלוני' ואינם יונקי' משם ומכל שכן שאין האור נמשך עד
 סיפי אלצטות הרגלי' ואמנ' האור שהוא יולא למעלה במקו' ג' ראשונות
 שכראש ז"א ושם חין שום שליפה ואחיה אל הקליפות כנודע והוא סוד
 פסוק והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' והרי אדך נתבאר אדך
 האור' נמשכי' דרך הקוים כיושר מן החסד אל הנלח ומן הנבז' להוד

אלא שלסבה הנו' הולך להיות הפסק בין הזרועות וסיריבי' והנה כזה
 יתבאר ג"כ טעם נשילת ידים ולמה לרדך להגביה' למעל' בשח הנשילה
 וכמבואר אללנו בסוד נסיל' דים דסעדות שם ונס בימי החול ופי"ג.
 עוד יש סיבה אחרת כמה שאילך להיות פרוז בין הזרועו' אל הירכים
 והוא כדי להאציל פרזוף לזה הסומדת באחרי ז"א מכנגד החו' ולמעל'
 ואז הוא מגביה ידיו למעלה כדי שהאורות הנמשכי' למטה כנלח וכו'
 שלו יאלו לחץ למעלה ויש יבנו צנין פרזוף לזה כמבואר לקמן בשנין
 פרזוף לזה ועי"ג גם נתבאר ענין זה כגשי'איות כפי' של כר' הכי' ופי"ג:
דרושי' דא) במחין דגדלות דו'א ונבאר המוחין דגדלו'
 דז"א. הנה אח' שנילד

ז"א החחיל זמן היניקה שהם ב' שנים ואז כהמשך החון הזה נשלמו שם
 קליות שבו וג"כ יש לו ראש כנודע אלא שנללל כסו' כו' קליות ואחר
 ב' שנים של היניקה מחחילי' המוחין דגדלות ליכנס בו מלוא שר השלים
 י"ג שנים ויום אחד ותחלה נבאר ענין המוחין האלו מה עניינם :
דע כי אור' מזדוני' ופילידים פרנו' א' שלם מ"ס נמורות והוא פרנו'
 דק ורך ורוחני אלא שכל זה הפרזוף נקרא ד' מוחין דגדלות ז"א
 שהם חב"ד כליל מתרין עיסרין חסדי' ויצירות ועימד בסוד הציבור
 טדך אימא שילאה ואח"כ טולד ויולא לחון ועימד למעלה מראשו של ז"א
 בכח' אור' למעלה ולא חמדיו וזה הפרזוף נקרא ללם שעליו נאמר
 ויברא אלהים את האדם בללחו ואמנ' סה' חסדי' של דרפת שבו מחפשיים
 כי כמג"ח כ"ה שבה כהיותו עדיין למעלה ולא כנגם חדך ז"א. ואחר
 שנילד ועמד שם ראה המאציל שאין כח בז"א לסבול כחוכו האור הנדול
 הזה ולכן רצה להלביש' חלבה חוך כהי' דאימא ואח"כ ע"י הלבוש הזה
 יכנסו חוך ז"א והוא החבונה הפלחה אח האור רוחני שלה מחוך כהי'
 שבה כלכד ועלה למעלה כחתי קומחה העליון והוא נאחדו הכלים של
 כהי' שבה נוף בלי נשמה לפי שלא היה כח בז"א לסבול האורות ההם
 של החבונה שהם למעלה ממדרגתו והלואי שיסבול האורות שלו שהם
 המוחין הנו' והף גם זה כהיותם מלובשי' ככלי' דנהי' דאימא כנו' והוא
 כנגסו האורות המוחין דז"א הנו' לתוך הכלי' דנהי' דאימא וכו' להם
 כבחי' איר וגשמה כי קו ימיני של פרזוף המוחין הנו' שהם חח"ג נתלכבו
 חוך ג' פירקין של כלי הגלח דאימא וקו שמאלי' דאורות המוחין שהם כג"ה
 נתלכבו חוך ג' פירקין של כלי היוד רכוכה וקו אמעני של אורו' המוחין
 שהם דעת ח"ת יסוד חוך כלי היסוד רכוכה כלכד וכו' לבדו נתלכב אור
 קו אמעני כלו ואח"כ כנסו כ"ז טוך ז"א כמו שנבאר וזהו סוד זאת
 החוכה אדם כי יפוח באהל ודרשו חז"ל חין כחורה מתקיימה אלא
 כמי שמחיה ענמו עליה כי הנה חין קיום וחיות ואור אל ז"א הנק' תורה
 אלא ע"י החבונה הנקראת מ"י שמחיה ענמו עליו כי סלק' אור נשמה
 כהי' שבה ונשארו מחים נוף בלי נשמה כדי להלביש כהיב' אורות ז"א
 להחיותו ולקיימו כנו' אבל דע כי חין זה אלא כנהי' שבה לפי שהם
 כנגסם טוך ז"א ועל ידם נשלמים פ"ס של ז"א כי הם מחש כששי' נופו
 של כו"א כמו שידעת בסוד קו המדה הנו' כס"ה כי הו' קליות דז"א גדלו
 ונעשו פ' באופן זה שכל פרק פליון דנלח דאימא עם ב' פירקין שילאין
 דס"ב ע"א) וחסד של ז"א נתחברו ונתערבו ונעשה כלי שלם של חמה דז"א
 כהל' פירקין ופרק אמעני דנלח דאימא נתערב עם פר' החתק דחסד ופרק
 פליון דנלח דז"א ונעשה כלי שלם של חסד דז"א כג' פירקין. ופי' החתק
 דנלח דאימא נתערב עם ב' פירקין תחתוני' דנלח דז"א ונעשה כלי שלם
 אל נלח דז"א כג' פירקין ועל דז' בקו השמאלי' דז"א עם היוד רכוכה
 וכן בקו אמעני דז"א עם היסוד רכוכה וזהו אדך ג"ס כהי' דהבו' נעשו
 נופא דז"א משם ועמהם נשלם ז"א כפ"ס שבו אבל הכתר של ז"א הוא
 מן שליט החתק דת"ח רכוכה והוא מן הכתו' ולמטה ואמנם לא
 נסתלק אורו ורוחניו מחוכו כמו שנסתלק מן הנהי' אמנם זה השליט
 של כלי דת"ח רכוכה עם האור ענמו שלה שכהוכו הוא כחי' כתר אל
 ז"א וחין כו חלק לז"א לא ככלי ולא באור באופן כי פיקר ז"א הוא מן
 החמה שבו ולמטה ולכן זה הכלל הנו' נקרא של סם המוחין ולא של
 שם הכתר וכאשר יסתלק זה הכתר מפל ראש ז"א ישאר ז"א כבחי'
 ראש

(לח)

הנהרות וביאורים א) לפיל דף ג"ז ע"ד כדרת ד' עוד לפיל דליו ע"ד ודרת ח' יע"ג שער הכללים פ"ח שער מאמרי רז"ל דכ"כ הוא היה אומר כן ב' שנים למקרא
 וכ"ז יע"ג פ"ח שג"ה פ"ב יע"ג יע"ג יע"ג כ"ל יד ותי' כש"ג מ"ג שם ככל דיבור יע"ג מ"ג יע"ג דהכ"ז פ"א ומשם חבזו כמה חילוקים יע"ג.

ראש שבו מן החכמה שבו ולמטה. גם כזה חכין ששם למה אין הכנה
 גמרה בחסד הי"ס דז"א לפי שאינו ממנו אלא חין ממנו לפי שגודע כי
 א"א (עין ע"ח שביה פ"ג בהג"ה מיהרח"ו ונפ"ה טה) הוא נקב' כחר
 של הי"ס אבל הי"ס של ז"א הם נמנים מן החכמה שבו ולמטה גם זהו
 הששם שאין הכנה של ז"א נעשה עד שנמחו י"ס שבו שהם מן החכמה
 ולמטה להסתלק ואחר כך נעשה בו הכנה הנה וכמו שיבאר לקמן :
ונבאר עתה איד נכנסין בו אלו המוחין המלוכב' בנה"ל דחכמה
 הן ז"א נזמן הנה אחר ב' שנים של הניקה עד תשלום י"ג
 שנים ויום אחד הנה נענה בשלישית ללירות ז"א נכנס בתחלה פרק
 ההחן דנלח של החכמה בחכמה דז"א ופרק ההחן דהוד נשאר
 עדין למעלה כארם היינד במדרגת הסולם המוריד בתחלה הנלו
 הימניה ובשאר הנלו השמאלית כפיפה למעלה. ואח"כ נענה הרביעי'
 מוריד גם הנלו השמאלית פרק חהקן שבו לחן בניה דז"א. ובשל'
 ה' נכנס פרק אלמני דנלח בחכמה דז"א והפרק ההחן יורד ונכנס
 בחסד דז"א. ובשנה ה' נכנס פרק אלמני דהוד בניה דז"א והפרק
 ההחן יורד ונכנס בנבי' דז"א. ובשנה ה"ו נכנס פרק השלין דנלח
 בחכמה דז"א והפרק אלמני יורד בחסד והפרק ההחן יורד נלח
 דז"א והרי נשלים קו ימין דז"א אבל דע כי בתחלה הבנה הו' קהחיל
 ליכנס קו אלמני כי הנה קו האלמני שהו' היסוד דחכמה אין בו
 רק פרק א' לכד והו' היסוד עלמו ומקומו למעלה בין חרין פירקן
 עילאין דנ"ל דחכמה ועוד י"ס בו בח' הספורה של היסוד ששפורה
 שלש פרק א' בלכד והנה מקומה היא יותר למטה בין חרין פירקן
 אלמני דנלח והוד דחכמה ולכן אחר שנכנסו חרין פירקן אלמני'
 דנלח והוד נענה החמישי והששי נכנסת הספורה הנז' בדעת דז"א
 בתחלת שנה השביעית ולפי שאינה מדה שלימה כמו האחרות לכן אינה
 לריבוי זמן שנה כמו בשאר הפירקן אלא חקף בתחלה יום שנה הו'
 נכנסת ונמלא כי בהיותו בן ו' שנים ויום א' החחיל חרין דעת של
 ז"א אבל לא לבחרי וזכו סוד משאח"ל הפעיות מכן ו' שנים ויום א'
 מקחם מקח וממכר' ממכר במסלולין אבל לא בקרקעו' לפי שהמסלול'
 הם ו"ק דז"א המיטלטלין ומתפעלים מדין לרחמים ומרחמים לדין
 והקרקע היא כמל' בסוד אסתר קרקע עולם היחה ולפי שבהיותו בן
 ו' שנים ויום א' עדין לא נכנס בדעת שני רק השפורה של היסוד שהיא
 בח' התפעלות הדעת למטה בשליש החחון דה"ת שהו' מן הי"ק
 וכן כל שאר הפרקים של נה"ל דחכמה אחר נכנסו עד עתה בז"א הם
 בכח' ששודים אח"כ לירד למטה למקומם ב"ק ולכן אין מקומו של
 אלא במסלולין עד שיעברו בו כ' פרקן עילאין שהם המוחין עלמם
 והוא בתחלת שנה הו' שאז ביאתו ביאה גם באשה הנקראת קרקע
 כמו שיבאר. ובשנה הח' נכנס פרק שליין דהוד דבניה דז"א והפרק
 אלמני יורד בנבירה ופרק החחן יורד כהוד דז"א והרי נשלים קו
 שמאל דז"א. ובשנה ה"ט ויום א' נכנס היסוד עלמו דאימא בשות הדעת
 והרי נשלמו הנ' קו' דז"א והרי נגמר גדולתו כי עתה נכנס יג' המוחין
 העיקרים שבנ' פירקן עילאין דנה"ל דחכמה בחב"ד דז"א ובאין הוא
 מקומם האמיתי וכבר הוא שלם לבחרי גם לדין שדע כי הנה ביארנו
 למעלה שהתפעלות ה' חסדים שים בפלוקף הנה של המוחין כבר
 נתפשטו ונתחלקו בחג"ה כ"ה שבו בהיותו למעלה של ראש ז"א בסו'
 א"מ ומלא כי כשנכנסו הנה"ל הנז' הן ז"א בכל פרק מהם שהי' נכנס
 ה' נכנס עמו החסד הראוי לאותו פרק ומלא כי בסוף שנה ה"ט נכנסו
 בו כל המוחין שלו והתפשטו בכל גופו בתקומות הראוים להם מתש
 וגם החכמה חסדים נמלאו מתפשטים ב"ק שבו כפי המקום הראוי
 להם מתש והרי הוא שלם וגדול בכל פרטיו ולכן מכן פ' שנים ויום א'
 ואיך ביאתו ביאה ובפרט כי עתה הורע בזה ממות הדעת וכבר
 עתה נכנס בו לבחרי וגם התפעלות ה' חסדים נתפשטו ב"ק שמהם
 פ"ב) הטיפה נמשכה גם זהו סוד למה מהחל' י' שנים ואיך מתחיל' לחנך
 את הקצין בקלם מלו' מדרבנן כמו בענין אכיל' ביה"כ וכיו"ל בזה האמנם
 עדין אינו ראוי למלות מן החורש כי אינו איש גמור לפי שהנה הדעת
 שלו נחשט בתקומו ולמטה עד ההוד של ז"א אבל עדין לדין לית
 דעת גם בכח חכמה בינה שבו כמו שיבאר ושוד כי עדין אין בו

כח כלל כמו שיבאר ולכן לדין להמתין עד גמר שבו והוא כי בשג'
 הו' עלה הארת החסדים המגולים למעלה בדעת עלמו ובשנה י"א
 עלה בנינה ובשנה שנים עשר עלה בחכמה ובשנה י"ג עלה בכח
 ואם תוסיף ד' שנים אלו של פ' שנים ויום א' הנז' יהיו י"ג ויום א'
 ואז הוא איש גמור לכל דבריו :

ונחזור לבאר דרך פרט ענין אלו ד' שנים עמן ה"ט שנים ויום א'
 ואיך הנז' כבר הודפתך כי ז"א נק' אילנא דחיי לפי שדומ'
 אל האילן שאינו גדל אלא ע"י החסדים כמו שנתבאר למעלה וע"ש הישג איד
 אין הו' אלא נגדל אלא ע"י החסדים כמו שנתבאר למעלה וע"ש הישג איד
 ע"י חזרה למעלה נכפלים ונתינים בכל שפ' וספ' מהם מ"ס דז"א
 ומתחלקי' בבחי' שלישים **ונחזור לבאר** קצת בענינים הנה נתבאר כי
 בהיותו בן פ' שנים ויום א' כבר ה' חסדים היו מחולקים ומתפשטים
 בתפ"ה נ"ה דז"א ונדע כי ב' חסדים ושליש החסד שנתפשטו בחו"ג
 ובשליש שליין דה"ת שהו' עד החוה הם אורות סהומים חן בליש
 דנה"ל דאימא אבל שני חסדים ובני שלישים החחונים שנתפשטו בב'
 שלישים החחונים דה"ת ונלח והוד שבו הם אורות מגולים שילאו לחן
 מפי יסוד דאימא שסימו בחוה ולכן אלו החסדים החחונים שהם אורו'
 מגולים בלי מחנייה בלי יסודי' לירד למטה עד היסוד דז"א והנה אחר
 היותו בן פ' שנים ויום א' אחר ירדו אלי החסדים המגולים ביסוד דז"א
 ונתקבלו הם ואמנם בתחלה בשנה ד' ו' או היו בחב"ד ואח"כ
 בשנה הו' והט' ירדו בתקום הראוי להם שהם בת"ת ונלח והוד
 ואח"כ ירדו עד היסוד ונתקבלו גם ישמה לדין שחורו לעלות ממטה
 למעלה להגדיל את ז"א בד' שנים אחרות כנז' והנה הם נקראי' מ"ס
 שים כשנכנס לירד באורש האילן ומשם עולים הן האילן משג' למעלה
 להגדילו ואמנם סבת חזרה אלו החסדים למעלה הוא כנודע אללנו
 כי כל אור ישר היורד חוזר לעלות בסוד אור חוזר דומ' למי שמלך
 אבן אחת ככת חוק מלמעלה למטה שמתח חוזק ירידתם במרו' למט'
 חוזרה לעלות עד מקום המקור שמשם יורדו וכן כשבע המ' היורדי'
 במרו' למטה חוזרים לעלות עד מקום המקור שמשם ירדו וכן
 החסדים האלו הנק' מ"ס כאשר ילאו מפי היסוד דאימא שים בחוה
 דז"א מבלי מחניות בלי שיכנסו ירדו במרו' גדולה בחווק עד היסוד
 כנז' וחקף חוזרים לעלות למעלה ככת בלי שיכוב ואחור זמן וסודי'
 עד היסוד דחכמה מתקום שילאו והנה היסוד הזה הוא בחוה ושם
 היא ההחלקות פניול שתי זרועותיו ח"ג ואז עלה הארה אלו החסדים
 המגולים אל שני החסדים אשר בב' הזרועות והגדילום וכ"ז נעשה
 חקף כרגע א' בהיותו בן פ' שנים ויום א' כי מקום פניול הזרועות
 הוא ג"כ בחוה אבל עלייהם למעלה בריש דז"א שהם רחוקי' לדין
 המהות זמן כמו שנתבאר בלר"ך ד' שנים אחרות :

ונבאר עתה ענין הגדלת ד' ראשונות כד' שנים אחרות ומה ענין
 גדול זה הנה נתבאר לעיל כי ע"י חזרת אורות החסדים
 המגולים נכפלו החסדים העליונים הסהומים כפלים ממה שהיו ועם
 זה הספיקו לכל ארבעה ראשונות שבכלם ימלא בחי' דעת דאור מגיל'
 והנה החסד שנתחד שהם ג' שלישי' נכפל והיה ו' שלישים ומתיישב נשאר
 בו ומתיישב עלו למעלה באופן זה כי ב' שלישים עלו בחכמה ושליש א'
 עלה במוח הדעת מלד ימין להאירנו כי סה"ס היא אפיפ כנס הוא
 בחי' דעת ועד"ל החסד שנבדדה נכפל ומליו הספיק לשלמו ומליו שהם
 ג' שלישים עלו ב' השלישים בנינה והשליש בדעת בלד שמאל כפיטרא
 דנבירה שבו ומלא כי עלו בדעת שליש מחסד שנתחד ושליש מחסד
 שבנבו' כרי שהי' הדעת מכריע בין חכמה לבניה כנודע עוד לדין שדע
 כי הנה אלו האורות של החסדים החחונים המגולים השלי' למעלה
 כנז' יש בהם ב' בחי' כי הנה האור ההוא מתחלק ונכנס קלחו בתוך
 היסוד דאימא מתקום שילאו ודרך שם חוזרים ועולים כפנימיותו
 עד למעלה בחו"ג ובחור והרי זה בחי' אור פנימי ושוד קלח האור הנז'
 עולה למעלה בבחי' אור מקום מחוק אל כל הכלים דנה"ל דאימא כנז'
 קיים בינם לבין עולם חלל הנלגל' דז"א עלמו **ונמלא** כפי זה כי יש בחי'
 דעת מגולה בחון ליסוד דאימא בסוד אור מק' שבו כנז' והרי עתה
 היא הגדלה ממש וגלוי גמור אל הדעת שהיה סה"ס בתחלה כנז' כי

לכן הולך עניית האור הזה גם כדעת אפי"פ שהוא האור של האור
 אה וממנו יאז ויבדאי שנין אור מקי' הוא גם כמ"ב שבסוף הנה"י
 דאימא וגם כהם שיך הגדלה ז"כ אפעס זה יתבאר חרוך קושיא
 ס"ג) אחרת והיא כי אלי האורות המגולי' שחזרו' לפלות לבגדיל כנו' והנה
 כשנכנסים שני' אל הך נה"י דאי' הרי חזרו להפעלם הראשון ויאך בהם כח
 להגדיל ועם הטעם הנו' יתורן כי קהים מקיף בגלי' מבחין יקלח' נכנס
 בסוד חו"פ וזו אור החץ העלה עובר דושי' הכל' דגה' עד אהי"פ
 שלהם שנכנס עמה וגם עד אורות המוחין פלמם הפנימי' ופנים אורות
 אלו עם אלו ומתברר הארחה לאיך קי' וע"ן נגדל ומלכד טעם זה גסי"ש
 טעם אחר באורות הנכנס' בפנימיות הנה"י והוא כי אחר אשר החסדי'
 הם נחגלו למטה נתפשטה הארחה ממה שהיתה נחחלה ביהו"ט
 מכוסים במקום לר' ונתרבה ונגדלה מאד יותר מאשר היתה נחחל' ואחר
 שנתפשטה כל לרבה ונתחזקה הארחה נחחלית האור העגלה אשפי'
 שחזרו' למקום שהם אינם מתחשטים ואדרבא כשנכנסים לא די שהם
 גדולים אלא שמתדילים את החסדים הסתומים גם הם ועל ידי כן אין כח
 בכלים דנה"י דאימא לסבלם ומתרחבי' ממה שהיו בסוד פסוק הרחיבי
 מקום אהלך יגו' ודע כי במלוא בהטלוהך את הנרות בענין חזרת חמס'
 הנבירות שביסוד טוקב' דו"א להגדילה נבאר הטעם השני הזה. אבל
 הטעם הראשון לא שיך בניקב' לפי שאינם חוזרות בנ' הקי' רק בקו
 האמצעי בחיבו בלבד אבל בו"א שטולי' החסדי' מחיך כל ג' הקי' כנו'
 שיך האי טעמא ואחנם נבאר למעלה למה ירדה החסדי' אינה לריכה
 זמן וכן בחירתם עד מקום הדעה אבל בעלות' מן הדעת ולמעל' לריך
 זמן ד' שנים כנו' אבל הענין הוא ג"כ לפי שאלו החסדי' העולי' כבר ירדו
 בראשונה מן הדעה ולמטה בו' קלוות ונתפשטו גם ולכן גם אם הם
 חוזרים לפלות עם במקום התפשטות' בו' קלוות כבר היו עם דרך ירדה
 אבל בכח וחזר' שהם עולים עמה מחדש לבגדיל' לריך זמן והרי נבאר
 ששיר זמן עליית החסדים נחב"ד שהם ג' שנים אחרי' אחר ה"ט שנים
 ויום אחד והרי הם שנים עשר שנים ויום אחד:

ועתה נבאר ענין הכתר הנעשה בשנת ה"ג ונחחלה נבאר מה
 ענין הכתר הזה הנה כבר החחלנו למעלה נחחלה הדרוש
 הזה לבאר ענינו כי שליש האחרון של הח"ה דחבונה מן הסביור ולמטה
 בבחי' הכל' עם האור שנחביו מן ההבוי' עלמה הוא הכתר של ז"א חמס
 ואינו כמו הנה"י של החבונה שהכל' הם שלה והאורו' הם המוחין דו"א
 כנו"ג וניה הבין מעלה הכתר כי אשפי' שאין בו מוחין הוא מעולה
 במאד מאד מן המוחין דו"א לפי שהוא מן הכל' והאור של החבוי' עלמה
 ולא עוד אלא שהוא מן הח"ה שבה ויודע כי הגדוע שבהבונה גדול מו"א
 מה שאין כן במוחין שהם מן הז"א ואין בהם רק הכל' של נה"י דחבונה
 לא מן האורו' שבהם. וכבר נודע כי הכח' הוא בחי' חו"מ והיא קרקפתא
 ונגלגלה דריבא הסיבבה ומקפת על המוחין אשר בתוכה ויודע כי האי
 נגלגלה אחקרי חוורא דריבא וזו החוורהא שהוא ענין הכתר עלמו
 נחשכה ומתפשטת משל המוחין עד מקום החזה של ז"א כי גם כן
 מסתיים היסוד דאימא כנודע זה מבחין וזה מפנינים וחופפת וסיבבה כל
 הראש והמוחין עד סיום הנרון ומשם ולמטה אינה מתפשטת בזרועו'
 רק בקו אמצעי לבד עד החזה מלך האחי' ועם החלה רישא דטוקב' דו"א
 רחל וזו החוורהא נחשכה גם עד ראש רחל ונעשה מסיומה כתר אל
 רחל ג"כ ונמלא כי כל בחי' זו החוורהא המהפשכת עד החזה הוא בחי'
 הכתר דו"א והוא בחי' חני החסון של ח"ה דחבונה שהוא חלל כהו"ו
 ונחשכה בו"א עד החזה שבו וראשו של ז"א נכנס לכוך החלל הוא
 ונמלא מוקף ממנו וזהו סוד צ"מ המשתחשים בכתר אחר והם ז"א אשר
 בכהרי' שלהם נעשים מן חני הכח' דחבונה שהוא כתר אחד לבד ואחל'
 בהיותם עמי אחר באחי' נמלא כי כל הכתר הוא אליו אבל הכתר שלה
 הוא מן סיום הח"ה של החבוי' בלבד אבל כאשר היא חוורה עמו פני'
 בפני' שאו היא גדולה כמוהו ממש אז יהיו שניהם משתחשי' בכתר אחד
 בהשוואה אחת: והנה אחר שהכתר הזה נחשכט מעל ראש ז"א וירד
 והלביט את ראשו ונחפש' עד החזה מאחוריו ונעשה גם כהר אל טוקב'
 כנו' גם לריך שיפעל אליו הארחה החסדי' המגולי' ע"ד שעלו בכל המוחין

כנו' וזה עניינה ככה הכ' שלישי' של החסד שנת' דו"א המגולי' נכפלו
 ונדלו אחר שנחגלו ונעשו ד' שלישי' וכן שלישי' העליוני' הספיק לב'
 שלישי' הח"ה וכן השלישי' החסוני' נחחלקו לשני' והשלישי' האחד ניסן
 לכהר דטוקב' דו"א המכוינו' עם ממש באחר והשלישי' האחד פלה לחסדי'
 בכהר ז"א וגם זהו סוד צ"מ המשתחשי' בכתר אחר כי מן שלישי' אחד
 הסחחון לבד הספיק שנגדל וניסן חני לכהר שלו וחליו לכהר דטוק' והנה
 בעלות זה השלי' הנו' אל הכח' שבהנה הוא עובר חחלה דרך השלי' השלישון
 של הח"ה בחקי' הכסוי' ומאיד בו וזו גם השלישי' הכוא נגדל לב' שלישי'
 והשלישי' האחד מספיק לפלמו בחקומו והשלישי' האחר מחחבר עם השלי'
 שעלה עם ושניה' יחד עולי' למעלה עד הכח' דו"א והרי איד גם כן ניסן
 אור דעה המגולה בכתר שלו ופחה נשוה אל החב"ד כי בכל אחד מהם
 יש בחי' של ג' שלישי' דחסד המגולה אחר שנכפל אבל שרבו מעיקר' איש
 ע"ד) אלא שלישי' אח' לבד ופחה לרי' לידע למה בארבו' ראשוני' שה' בחב"ד
 לא פלה רק שלישי' אחד בכל אחד מהם ולמט' בו' קלוות ז"א יש בכל אחד
 שני שלישי' כנו"ג והטעם הוא כי אין המוחין ממש לריבוי הארה כ"כ
 כמו שלריבוי' בו' קלוות וזה מיוחד. והנה עמה יש שני בחי' בכהר האחד
 הוא בחי' הח"ה עלמו של החבונה כלי ואור שבוטו שהיה נחחל' על
 גבי ראש ז"א שהם המוחין שבו מבחי' נה"י שלה שנגמר כניסת' וקקוס
 נחשלים י"ב שנים ויום אחד כנו' ונמלא חני החסון של הח"ה שבהבונה
 ריבון על המוחין דו"א ועמה נכנת הי"ג נתפשט וירד והקיף את
 המוחין בכותרתם עד מקום החזה כנו'. בחיל' הכ' עליית שלישי' החסד עד
 הכתר וגם זה נעשה בשני' הי"ג עלמו לפי שהכל נעשה בבה אחת כי כפי
 שישיר ירדת הכתר עד החזה כך עשור עליית החסד מן החזה ולמעלה
 שהוא מקום הסמו' וזה מחחיל לירד וזה מחחיל לעלו' ולכן שניה' נעשי'
 ביחד בזמן א' ולא בזה אחר' ואם החב"ד שנה זו עם הי"ג שני' ויום א'
 הרי י"ג שנים ויום אחד: גם יש טעם כי הנה השלישי' החסון שבה"ה
 הנכפל ועולה עד שלישי' העליון שבה"ה כנו' לריך עכוב זמן יותר וזה
 הוא בחי' יום א' היהר משנת י"ג אבל עלייתו עם השלי' העליון שבה"ה
 חמס עד הכתר הוא שיה ירידת הכתר עד גם ושניה' נעשים בכמה
 השלשה עשר כנו' והרי נבאר גדול ז"א עד חסלוס שלשה עשר
 שנה ויום אחד באר היטב:

ונבאר עתה ג' הקדמות נכללים בזה הדרוש הנו' הח' הוא כי זה
 שביארנו שדרך זמן רב של י"ג שנים ויום א' לבגדיל' ז"א
 אין זה אלא נחחלה בריחת השולם כאשר נאלל אבל מלא ואלוך נעשה
 הגדל' זו כנעט א' וכמו שנתבאר אללנו בשער ההפלות כי בכל הפלה
 ונחחלה נגדל הו"א כנעט א' בכרחה אבות כנו' עם שכל חפלה בלום
 לו מוחין אחרים חדשים ונגדל. הבנית היא כמה שביארנו לעיל כי
 ג' חסדים פחות שלישי' המגולי' הם יורדים עד היסוד אבל שני הכוד'
 ושלישי' העליוני' המכוסין עומדים למעלה במקומם ודע כי הלו הנו'
 פחות שלישי' המיד הם עומדים בחיך היסוד אבל כאשר הוא עה היונו
 שמדווג בנטיק' אז כל ה' חסדים יורדים ביסוד. השלישי' הוא כמה שכ'
 לעיל כי החסדים אחר שיורדים ביסוד חזרו' לפלות למעלה ולריך
 שחדע כי כל אור ישר היוורד יש לו אור חוזר ועולה כנודע ונמלא כי
 גם המוחין דח"ב דו"א יש להם אור חוזר ממה למעלה ומתפשטים
 ממה למעלה אלא שענין חזרתם הוא באופן אחר כי מה שביארנו ענין
 אופן החזרה כזו הוא בענין הדעת בלבד אבל ענין חזרת אור המוחין
 ממה למעלה אשפי' שיכנה עם כ"ז נא קבלתי עניינה ממורי זלכ"ה.
 והנה פסם אח"ה שממתי ממורי ז"ל כי היום האחר הניסוף כל הי"ג
 שנים הוא זמן ירדה החסדי' שכין שהם מגולי' בלי מחחלה כלי
 המתכבד ירידהם לכן ביום אחד מספיק להם לירד ואינו לריך שנה
 המימה גם שממתי ממנו כי ירידת הכהר שהוא חני החסון דח"ה דאימא
 הוא בחי' יום אחד הנו' לפי שאינו נכנס חוץ ז"א כמו שנכנס' שאר המיחין
 שבו אמנם הוא יושב על ראשו של ז"א ואין לריך עכוב זמן רב:

דרוש א) ט"ו בשעור הכתר דודא כמה הוא
ואחר שנת' ענין ההפרכ שיש בין הכח' אל המו' לריך שנבא' ג"כ ששור
 הכתר
 פ"ד ע"ה שפ"א ס"ב ופ"ג וכה"ה ס"ה יפ"ג ונש"ה גם דרני בלום דמ"ח פ"ג.

הגרות וביאור (א) לשל דניר נדרה. הדעת דף פ"ל ע"ג וע"ג לקמן דס'

בארכאס עד הרועות לכאן ולכאן אבל כ' הספדי' האלו בעלמ' אינם יכולי' לפנוי בחינות וליכנס בזרועות אמנם הם עומדי' עם תוך היסוד דאימא חמיד ומכאן נקבה הארת' ויזכרה דרך מחינות כלי היסוד אל הרועות ומלא כפי זה כי כ' הספדי' ושליש העליוני' הם עומדי' עם ביסוד דאימא מלונבי' וסחומי' בחוכי וב' הספדי' וב' השלישי' הם לבדם שיזלא' מפי פסרת היסוד דאימא הנספק בחזה דז"א ומכאן יולאי' וכן שלישי' מהפסטי' נב' שלישי' תחתוני' דת"ת דז"א בלי כסוי כלי כלל מן היסוד דאימא אלא בגלוי גמור וב' הספדי' האחר' מהפסטי' נגלה הוד בגלוי גמור נ"כ כנו' וז"א מקבל ההארה שלהם בלי מסך ומחי' כלל אמנ' לריך שדע כי הנ' חסדים פחות שלי' המנולי' לא נתפשטו בת"ת ונלא יהוד דז"א חקף אחר שיזאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם ונסה' נב' וכאחרי' לעלות למעלה אז נתפשטו במקומ' כנו' וזה ביאורו הנה כהיות שאלי' החסדי' היו בתחלה למעלה תוך היסוד דאימא דחיק' בתכלית מחמה האירוח העליוני' של החי'ג אשר הם ובפרט כי פי היסוד לר' בתכלי' והנה הספדי' הם מים וכשיולא' בדוחק עלום חקב לר' מאד ונחל המי' שוסף ועלים יולא ממנו לאויר מנולה כלי מחינות יולא בכח חוק ובמרוגה גדולה כטדע מן המי' המקלחי' דרך נקב לר' לגלגל הרימי' הטוחני' חטים ולכן חקף מכח חיוק מרוגה' יורדי' דרך קו אמנעי' ביושר עד היסוד דז"א ואינם ניסוי' אל הדרדי' להפסע במקומ' נגלה והוד. והנה כאשר ירדו לתוך היסוד דז"א נודע הוא שהיסוד כלול מ"ם שבו וגם הם עשוי' בליור קיים ימין ושמאל' ואמנע ע"ד הספי' הנוללות כל הפרעוק כטדע וזה הבין מה שנה' אליוני כי היסוד נק' כל לפי שיש בו כלליות הגלגל מן הה' חסדי' שנה' קלוה עליונו' ממנו והם חנ"ת נ"ה וא"כ מוכרח הוא שיהיה בו ביסוד מקום לקבל כל הה' חסדי' האויג' אינם יורדי' בו רק ג' חסדים פחו' שלישי' המנוגלים כנו' אשר מקומ' הוא בת"ת נלא היוד ילכן כשיורדי' ביסוד יורדי' במקומ' הראוי להם שהם בת"ת נלא והוד שבו בלבד וכשארזו חיו' ושליש עליון דת"ת שבו פניו וריקס כלי חסדי' והנה חקף אחר החסדים אין הננו' מתחנות לרד עד שיחזרו החסדים לעלות אמנם חקף הננו' רגיה ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מהפסטי' בז"א לפי שבת"ת ושליש עליון דת"ת כנר שם נהפסטי' החסדי' ואף לננו' מקום להפסע שם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מנולה אינ' מהפסטי' שם כנו' בענין החסדי' ולכן יורדת אל היסוד ועוד עזש אחר כי החסדי' דיכיון ומהפסטי' שם בז"א והננו' נק' ומהפסטי' בנקב' ולכן יורדות אל היסוד לנלא חמס אל הנקבה כמו שיבאר במקומו והנה כשיולאות מן היסוד דאימא אינם יולאית בנייר ג' קוים כי המקום לר' ודחיק ואינם יולאוח אלא ח' לא' והעליונה התשוב' מכלם הנק' נבו' חסד השימרה בתוך יסוד דאימא למעלה מכל' היא יולאוח בתחלה ואחריה יולאוח נבו' הננו' ושימרת למעלה ממנה ועלי' נבו' הת"ת ועליה נבו' הנלא ועליה נבו' ההוד והם שימדות ו למעלה מוז נבו' ההוד למעלה מכלם ונבו' החסד למטה מכלם וזה הוא עד שחנני' ביסוד דז"א ואח"כ כאשר הם נכנסות תוך היסוד (פ"ג) דז"א הם מהפסטי' עם בליור קוים אשר הם כנו' ולא נבו' החסד שהיתה החתונה מכלם היא יורדת למטה מכלם בנחי' ההוד אשר הם ביסוד ושם שינעח נחסד של ההוד שירד שם כנו' ונבו' הננו' נכנסת נגלה שביסוד נמקי' ששומד החסד נגלה ונבורה הת"ת נכנסת בת"ת שביסוד במקום ששומד החסד דת"ת ונבו' הנלא נכנסת ננבו' היסוד הריקניתי מן החסדי' המכוס' ונבורת ההוד נכנסת בחסד היסוד הריקני' ג"כ מן החסדים המכוס' ונמלא כי ג' נבו' העליונות פחות שלישי' עליון שהם נבו' החסד נבו' ת"ת הם מהפסטי' ומהפסטי' עם ג' חסדי' החתוני' פחות שלישי' עליון שהם חסדי' הת"ת ונלא והוד אשר ירדו שם ביסוד כנו' והם מהפסטי' הדינים שננצלו פ"י רחמי החסדים בהם אבל כ' הננו' ההתחנות ושליש שהם נבו' הנלא וההוד ושליש הת"ת שלא נתחברו ביסוד שם החסדים כלל כנו' כאשרו בלתי מחוק

והרי אך ג' נבו' פחות שלישי' נמחקו ע"י החסדי' דרך ירידה קודם שיחזרו החסדים לעלות למקומם כמו שיבאר :

ועתה נבאר חזרה החסדים המנוגלים למעלה הנה נודע כי כשנודע המים חקלה בנח גדול למטה כשפוגע בקרקע מכה הנאחז העלמה שם חוזר ושוב למעלה וכן אלו החסדים שיזאו בדוחק גדול מפי היסוד דאימא למעלה וירדו בחיוק ביסוד דז"א ואין שם עוד מקום לירד הנה מכה נפילתם שם חזרים ועולים למעלה עד הניע' אל מקומ' הראוי להם כמו שנת' וכמי שביאר. ונבאר בתחלה סדר עליית' מהחסי' היסוד דז"א עד שיזאו ממנו למעלה במקומם הנה נת' כי ביסוד יש עם ליור קוים ושם נהפסטי' הננו' והחסדי' כ"א במקומו כנו' והנה אלו החסדים כשעולים חס' יעלו כפי בחי' מקומם דרך הקו' נמלא שיחזרו להאיר חזר שני חוזר ננבו' אשר במקומם שכבר נמחקו פ"א דרך ירידה ונמלאו ממוחקות כ' מחוקים ועי"כ נחלם כח החסדי' העולי' מלהמתיק את הב' נבו' ושליש שלא נמחקו בתחלה דרך ירידה ויהיו ג' הננידות פחות שלישי' נמחקים פתמים וב' הננבורות ושליש כלי מחוק כלל והענין הוא כי כאשר או"א הולירו אלו החסדים ע"י זיונס כטדע נתנו בהם ששור חזר כרי' שיוכלו להמתיק את הדינים שננבו' מחוק א' וגם שיוכלו להגדיל את ז"א כלי דרך חזרה ועלייה עד הכתר שלו כטדע כי הם המגדילים את אילנות דהיי' ואם המחק היה גיהן כלו אל הנ' נבורות לא יהיה כח החסדים להמתיק את הב' נבורות ולכן הוכרח שהנ' חסדים המנוגלים פחות שלישי' שהם עתה ביסוד דז"א כשחוזרים לעלות עולים ביושר דרך קו אמנעי' שהוא הת"ת שביסוד ואחר הניעש שם מהפסטי' לג' קוים ועלו דרך התג"ת שביסוד ולא פגעו בב' הננבורות ושלישי' השימדות שם בלא נמחקו חלה ונמחקות עתה באלו החסדים העולים דרך חזרה ונמלאו כ' הננבורות אלו ושלישי' נמחקו דרך עליית החסדים והנ' נבורות פחות שלישי' נמחקו נמחקו בדרך ירידה החסדי' ואחר שיזאו אלו החסדי' מן היסוד דז"א כלפי מעלה נתפללו אלו החסדי' ועלה הח' בהוד דז"א והא' נגלה דז"א וב' שלישי' החסד כב' שלישי' ההתחנות דת"ת דז"א כי כן דרך הענין העולה למעלה או השלהבת כשעולה באיור מחלק ומתפלל לנדרים והרי נגמר ההפסטי' ה' חסדי' בתנ"ת נלא יהוד קלחם דרך ירידה וקלחם דרך עלייה ונמלא כי כשירדו הננבורות בתחלה ירדו א למעלה מוז וכשנכנסו ביסוד נהפסטי' בדרך קוים אבל החסדים כשירדו ירדו בדרך קוים וכשחוזרים לעלות עולים כשהי' בחי' כי בתחלה עולים זו למעלה מוז בקו ישר בת"ת שביסוד ומשם ולחפלה מחלקות לג' קוים כנו' ועין בדרוש הניעות כי שם נחב' שבתחלה יורדים הננבורות ואח"כ יורדים החסדים הפך מן הנו' כאן אבל הענין גם בדרוש חשאו של אר"כ כי שם נח' שפאנו נרם לזה שירדו הננבורות החלה ודע כי עיקר כח החסדים המנולי' להגדיל את ז"א הוא פ"י ירידתם ביסוד לפי שירדים שם במרוגה בכח חוק וע"י ההכחה נמחקים ונכחשים ומתחלקים לננויות כדי להאיר את ז"א אח"כ בעלייתם כנו' והו סוד פסוק כחתי למאור כי ע"י החסדי' הנק' שמן שנופלים ביסוד דז"א נכחת ונכחש שם להאיר בז"א וזהו כחתי למאור שהוא להאיר בז"א הנק' אור בסוד וסורה אור כנגד הנקבה הנק' נר בסוד כי נר מלוה אמר להסלות נר חמיד כי ע"י חזרת החסדים למעלה נגדלת גם הנקבה דז"א כמו שיבאר במקומה בע"ה גם זהו סוד של הפסוק דכתיב יש מפור ונוסף עוד שהוא סוד הגדקה שהם החסדים שנכחשים ומחפזים ביסוד לניעיות ועי"כ ניסף עוד ונגדלים כנוכר לשלי' :

דרוש י"ז א) בענין הצלם של המוחין דגדלונו

ענין כללם של המוחין דגדלות באר היטב כבר נבאר כי המוחין האלו הם פ"י זיוג או"א שהורישו טיפת זרע ומהם נעשו אלו המוחין ואין ספק כי מבשריני נחזה אלוה כי מטיפה זרע נולד ולד שלם פ"ד) כרת"ח איברים ונמלא כי אפ"י שאנו קוראי' לסיפה זו מוחין דזרע אינם

הגדרות וביאורים א) כל דרוש זה פ"ן נפ"ה שניה אשר דרושי כלל דרוש א' ישפ"כ וע"ד ישיין פ"ס ככל דיבור כש"ס על פ"ח ישייש' לפיל דף ר"ט פ"ג דרוש פ' וכפ"ח שניה פ"ח בסוף לדרוש זה ונפסין יסוד ופסיה הנמשכים שם המוחין פיין לפיל דף ל"ה פ"כ שער הגלגלים פ"ה.

הוא פ"י דורמיטא גזכר לרז"ל כבוד ופל ה' אלהים תרדמה
 (ב) על האדם שהוא ג"כ כבוד מ"ש אלוליו כבודת ק"ש שכל
 המשה וחזרת הספלה של שמריה בקבל רס שאו מפגליו נס
 החסדים שנבט"ח דר"א ועי"כ גדולין יפקד ודחל ושליו עד
 סם למעלה עד מנ"ח דר"א וסם נחבאר טפס הדבר שגגה
 פנח כסוי החסדים הכס דר"א בזמן נחבאר הפליגו יזרדת
 וזכולת על האפרוחים למטה ועי"כ היסוד שלה הוא למטה
 וחס מפכסם בכותה. אמנם כשאנה רזנולת על שמיס רק על
 הבח לבדה לגדילה כבוד וכן ה' אלקים אה הלל אז אינה
 רזנולת רק זקופה ושומרת כדרכה וזו היסוד שלה נתון בחלום
 בין ב' פרקין קדמאין דל"ג שבה אשר הם בח' עי"כ דר"א
 וביסוד כבוד הדעת דר"א. אמנם כב"ש האמנים דג"ש שבה
 אשר הם בח' עי"כ דר"א אין בחלום יסוד של אמא מניע
 עד סס. ומלא כי כל החסדים של ת"ס (ג) דר"א הם מגולים
 בלי כסוי יסוד אמא וכר הם בח' א' של גלי חסדים שנבט"ח
 דר"א והוא כאשר אינה רזנולת רק על סנקבס לבדה לגדילה
 כ"ל. ומן הב' הוא כבוד מוספס שנס כמבאר אלוליו שאו
 עולים ג"ש נה" דר"א למעלה ממקום נבט"ח דר"א וזו בסבת
 רבי האבות אשר סם נבקע עלי היסוד דאמא וזו ממגלי
 החסדים דחג"ח דר"א ג"כ. ומן הב' הוא בח' מלח מלכ
 ופריעה חסו הענין **סוד מצות ביורה ופריעה**
 דע כי במלה ו יס ב' זכרים הא' הוא כריסת העלכל
 אשר סם אשר אז יס אונאה פחות משמות כ"ל ואח"כ על ידי
 הפריעה יס אונאה יתר על שמות ומעלה גם השלים פעליון
 של חסד דח"ס זה פרט ופ"ס ביאורס. הכס נחבאר בזוטר ויקבל
 דר"ג ענין הקליפות ויך יס קליפה דקב הנקרא קליפת עוגם
 כעין חסמל מתוך כלש כדון יוקרי חסמל ח"ס ואלמני מ"ל
 מכו מ"ל כדאמרין מל יוסע וט' ואפ"ש שאין כאן ביאור
 נאמר בקיבור עניט. כי הכס בחלה פרס שיפסשו החסדים
 בז"א נוי"ק כנה או הערלה שחא קלי' טנה חופפת (ד) וגאחות
 סם ביסוד שלו סביב וזו וטנה לו סביב ושרפה הוא מן סעור
 השמאלי שביסוד שסוא משפיע סמוכותו וסופכן לחון לזיוס מון
 לחיטוים ולקלי' כמבואר ככת"י מורי גל"ה בענין מאמר בני חס
 (ה) ועפרון חסתי וע"ש. וקליפת טנה השרשה בניעור גל"ל
 נאחות סם וסבבת אה היסוד הקדוש ונקרא פלרס וזכיוס
 ערלה ו חופפת עלי היסוד איך החסדים יורדין עד היסוד כדי
 שלא ינקו הקלי' מהס ולא יחאצו בנורות גבולים הכס ועי"כ
 לא די שסם לא ירדו עד היסוד אלא אמי ככ"מ הפעולה למעלה
 שהוא כב"ש תחטוים נב"ח ו"ה דר"א אשר משס ומססה הוא
 מקיס מעולה כ"ל כיון שאין סם מחיטת כלי היסוד
 דאמא לכן אינס יורדין וטפלין עד היסוד כנידע ועי"כ סם
 נשארים למעלה כשרשם בודעם דר"א ואינס מספסטיס למטה

ססס רביס האמנס יס סכה א' המונעת ענין חילוק זה והוא
 מה שהקמט כרשית דרוס זה והוא שה' גבורות אשר
 כים ד ו"א הם כוקעים מלך האחר ומתקן בדעת רחל נוקבא
 נערפ וממתקס החסדים אה הגבורות וגשארז ממותקוים ולא
 יכה דיקן קשים מלך חוקיס. והענין כי יורדין החסדים
 כמחפסנין מדעת ז"ל מד היסוד דליה כערפ ומכס סם כבוד
 הכאה נמתקן היורה כמחולס וממתקס אה הגבורות אשר סם
 ע"י האיסן (כ"א הכאון) אז בידיה. דע כי אין כח כ"כ
 בחסדים להאיר בגבורות ולהמתקס אלא בזיוסם מגולים כי
 אז אין להם מחיטת הכלי של יסוד אמא כדי שיפסכו ולכן
 יורדין עד היסוד (א) למתקן הגבורות אשר סם וכסה סלס
 א"א שימחקו לבסה כ"ל לפי שאין כל החסדים מגולים רק ג'
 חסדים פחוי שליט שסם גלח חוד ובי' שליטים תחטוים דח"ת אבל
 כ"ח של ח"ג ושלט פעליון דחסד דח"ס אינן מחגליון ואין בהם
 כח למתקן הגבורות ונדואי כי אין יסלן למתקן יוטר משישרס
 שסם ג' גבורות פחות שליט ובלא סה מן כרואי שימתקוים
 ג' גבורות שלימות ולא יסו חסרות שליט אמנס א"א כן אה
 לא ככתגולה גם השלים פעליון של סח"ת וזו יסו ג' חסדים
 שלמים מגולים ומתקו ג' גבורות שלימות כחליות המתוק
 (ב). אמנס לזיוס הדבר ק א"א שרד כל החסד שנבט"ח
 למטה כב"ש תחטוים שטו כדי שיהיה כולו מעולה לפי שאו
 ייס סכלי של כח"ת נבח"י שליט פעליון ריק מן הארת החסד
 וענין זה לא תקרא אינאה יוטר משמות רק גריכה ממש אבל
 כוונתויו שיפאר שליט הפעליון של אור החסד כמקומו ככלי ת"ח
 דר"א בשלים פעליון אלא שימגל סם ויטר כסוי כלי היסוד
 דאמא אשר סם מפליו יושאר מעולה שיפאר שרשו סם ובאריתו
 פד ותאיר למטה ביסוד גבולו ואו ימחקו ג' גבורות שלימות
 כ"ל. ואמנס נמלא כי זיוס נבח"י כ"א סוא ח' נקודות מכוים
 למעלה ר"ח מעולות למטה הוא נקרא אינאה פחות משמות
 חס סדר הוא חמד (ג) ויס פעמים שיש אונאה יוטר משמות
 והוא מלאח הזכ כ"ל שמעלה גם שליט פעליון סלו (הודד
 למטה) וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח לפי
 שאיט מקדיים אלא נכבטל אח"כ ואיט מחקיס אלא כשלא
 זמניס לבד אשר נבאר נפ"ס :

פרק ג סח

וארו כס ג' ומניס אשר מתגלה גם שליט פעליון ותמטי
 פ"א מחיורי ולה ס שלא די ששליט פעליון מתגלה אז אלא
 אף גם כ"ח אחרים של ח"ג מסגלים נמלא כי כל סח"ח
 מגולין ו"ה"א שמטי דרך ססס שמעלה גם שליט פעליון דח"ת
 ולא הזכיר נילוי כ"ח כרשאוים של ח"ג וכחשכיל יבין מעלמו
 כפי אשר נבאר (ה). כסס ג' ומניס המכר כס אלו א' מהס

הגרות וביאורים (ה) פ' דמי כמותוים סם אידיהס כר"ש שגבולת גם כ"ח של חו"ג הוא נבחי' דודמיטא וזאת ססכל כר"ש וכן נבחי' כ"א סוא
 כבוד חוקסם סבת כ"ל. והפוסק ב' סוא דון ססס ולא כסדי כ"ח דח"ג סוכר נבחי' פילס וסריפס שאו לא מעלה רק שליט פעליון
 ו"ה"א ולא חקיס דח"ג וכן פירס כ"כ סרי' אסוס. שפן סקון : (ג) פ' סכפוחן אשר כיו פלונכס נבחי' דלפא ופלונכוס כון ח"א אשר אז כס פחוי יוטר
 דלפ"א נח"י דר"א פרה כסח כסוכריס כ"א סלס סלסו כרש"ס על כ"ל סס סחלקים נכ"י דלפ"א ססוק ז"ל וניסין (נוקבא וזו ספגליס וזו כחסיים כ"א גם כספסדים
 דח"ג כ"סל לקפן בענין חסס ססכל (מין ספס"כ דר"ח סללס ר"ג פ"א ספ"ג ודודו"ס כספסדיס פ"ג ספגליס נלכנס ודודו"ס ר"ש פ"ח וספ"ס כריש"ס על
 ספ"ק וכן י' פלסס ס"ל (ס). שפן סקון : (ג) ר"ח תל"ח : (ד) כדכ"ס וו קנאל שרס דינייס כר"ש כס"ל כר"ס דר"ס ויסול ועין ש"ל ס"ס : (ס) שרס פלפ"ר
 נכ"ג ז"ל סרסס נרשש"ס שח"ר אסלס ח"ח פ' דיי' פ"ל :

אוצר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

ע"ס אונאה ביחור השמות והוא מילואת סה סמנהגלס גם שליט פעליון סלו
 וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח כר' ו"ה"א מאמר שאין
 חסד עמוז יורד אלא כר"ח וזולו נשאר כמקומו כמו שביב שבניל
 הארס כנמלא נקרא ביסול מקח סדרנא זה ככנס זה אינו חסד כוא
 וי"ל כי חסר טובל כי כל מה סהוא מבטיס (ורל"ה) למסס חס כמו
 למעלה וענין זה כתב רז"ל כשער א"ר"ס פ"ב. אלא בק' ולמס זה נקרא
 ביסול מקח לפי מ"ס רז"ל לעיל ס"א כביסול מקח ר"ל חרות חסדים
 כמקומוס כרש"ון למעלה כשרסס דעתם כיון שנחלקת סמעת וכל ג'
 אפסיס ככתב רז"ל לקמן נב"י בין ענוי שליט פעליון דח"ת בין ענוי כל
 ה"ה"א כל זה איט חרות חסדים למעלה כשודרס אלא שח"כ אחר
 ומחבטל איוו גלי. וכנס לפי דברי רז"ל כמקין נמלא שלא כ"א לט
 אלא ב' כדיות חלס ששליט לוקח ח' חקיס ובי' שליטים תחטוים לקיסיס

כסוח שליט פעליון וחזי נבלי ב' שליט תחטוים: אלא היסוד לכל
 חסד מתססס כו"ח ר"ס ט גלי והחוס ל"ג : (א) למתקן הגבורה אשר
 סם כר מתנבאר סדברי רז"ל שגבר כיו סם הגבורות החילה ואחר כך
 יורדים החסדים סם כדי למהקן כר' וכבר אמרט שכתב דרוסי כולס
 כחז ככפך סכסכדיס מהפסדים חחילה וח"כ כגבורת. ולמסס הוא
 כשערס כה סניח אה עמטו לבדד אחר חסא אד"ר כנרס שיפססשו
 כגבורות חחילה כח"ס רז"ל סם ולקמן כב"ס דלר"ד : (ב) אמנס לזיוס
 דע זה איט שרד כל החסד שנב"ח למטה כר לטי שאו יכה סכלי
 נבט"ח נבח"י שליט פעליון ריק מן הארת חח"כ כגבורת. ולמסס הוא
 שליט פעליון יוטר מבי' שליט סההחויים ססס רקיסיס וי"ל דשאני ב' גלייטי
 סההחויים סדענין מעולס לא ייס כנס אור חסד מ"א"כ כמ"ע סכבר סיס
 ס חקן סססלס כלסר כ"א מכוים ביסוד דל"מ"א : (ג) ויס פעמים

הוא יושב פהא כהאל כחוס היום אמרו שם אגלייא חכד
 כפומא דלמה פ' כ' אברהם הוא סוד הכסדים כמסאל אלטי
 והנה החיטוק כשולר טלר פירלוט עמו וחפפת על היסוד
 וכשנמול אגלייא יו"ד שהוא רלם פי האמה שלט שסי"ד הא
 הוא בח' החסדים הפלויים הנקרא אברהם נעמד פי חסד
 הוא בנימסריא פ"ב ה"ח במליו דר"ח פי כל י' הוא נחסד
 ח"ש באברהם אחר שישול דרל אל"ו ה' כאלוי פומא הוא
 יושב פתח האהל כחוס היום פי אברהם שהוא חסד וזרת י'
 אגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה שטרפה י' שאל פטרס
 שביסוד . והענין הוא כנ"ל פי ע"י הפריעה נגנלו מ"י אורות
 ח' דחסדים וח' דנצרות וגייהם נלטיירו ביסוד ענמו פי
 היסוד ענמו הוא אורח ו' ארובה ועפרה טרת י' ועליות פ"י
 הפריע' וזו נעשי' י' על ו' חסד בח' ס"ו אור' כנ"ל (ב) והמשכיל
 יבין בסוד טעם היום המלה לח' ימים שהוא רמו להליות
 המלך הח' שהוא סוד המכר בכספא מור זל"ה במקומו פ"ן
 שם . גם כזה ספין פוק ביום אגל' במל' חס' יתקן דר"ח
 על המלה וחלקוהו הכיפה לבי' תיבות ואמרו פ"ג מ"ל נעשה
 משנה ביום המילה (ד) . והענין הוא כי המל' נימסריא פ"ח
 ששם כל ג' חסדים שלימים מגולין וגם שלים המטסה שכן
 טלם שם פ"ח אורות המהגולן ביסוד פ"י פשוט המלה (ששם
 מ"ל) והריחה הפעלה ששם ג' חסדים ג' הי"ח ששמות כ"ו
 כ"ו נימסריא במ"ל ואלו המגולן פ"י מילה ששם מ"ל מן
 במ"ל וע"י נחגלו פ"ח אורות כמין ג' סיבם במ"ל וביאר
 הכסוב היכן נחלו פ"ח אורות אלו ואמר שנגלנו ביסוד והחסדו
 עם הגבורות אשר שם כנ"ל הנקרא יתקן חסו חסו יתקן
 כלומר עם יתקן ומאלו שהחסדים ששם יתקן ענין במ"ל
 נחכדו עם יתקן ששם הגבורות . ולא סודקס סיסם ספין אדך
 בתחלה הגבורות לא היו רק מנין ק"ל ששם ה' הי"ח פ"ג ועסם
 כאשר ירדו כנ' סיוות ג' חסדים ויתקן חס' ג' גבורות נמלחו
 ח' הי"ח ששם נימסריא יתקן שהוא נימסריא ד"פ ב"ן כמ"ש
 בכנהה כנגד ד' בניס דברס טרה וטאו חיבור ג' חסדים בני'
 גבורות והם ג"פ ב"ן ב"ן ושד ב"ן ד' שהוא חיבור ב'
 גבורות שלא נמחקו . ואמנם לפי שהע' אורות עליו סתלה ואח"כ
 הח' אורות הסתומים בשלים העליון לק חלקו דר"ח סיבם
 הנמ"ל לבי טיבות מ"ל חס' פ' אורות מגולין וק"י חס' חס'
 אורות הסתומים (כ) ולהיוסן עליונים נכדו תחלה ל"ג וסע'
 סתומים נכדו בחסרונה מ"ל ועיין דברוש אברהם ויתקן דקמב
 ויוסף שם בארש הפסוק פירוש אחר ע"פ בקדמה ז'
 גס

החסדים כנ"ל ולא נזכרו ע' דנצרות פי הע' דנצרות הם
 כסוד סין והם ב' בח' יין ומלה כנ"ל ולא נרמו ע' אורות
 דנצרות ג"כ אבל כענין כוח פי בע' חסדים ראשונים לרך
 ב' בח' ח' לסודר החסדים משרטט מן הדעה עד מקומם
 שהוא כפ"ח וכנ"ה ובח' ז נעשיה ע"י מלה כנ"ל . ואחר כך
 לרך בח' ב' להידין מטס עד היסוד וזה פ"י סין האל
 אמנם בשלים העליון המטסה כנר ירד מן הדעה עד המקום
 שלו ולכן ח"ל פתח ר"ק לסודו עד היסוד והנה כאשר ירד
 ביסוד המחבר ספק עם שלים הנצרות ואין לרך בח' אחרת
 (א) אחרת לכן נכללן יחד כסוד הפריעה אלל כענין החסדים
 האחרים אינן מחכרים עם הגבורות רק כנח"י הכ' לבד
 ולכן לא נרמו במ"ל . והנה יעדט למעלה לבאר מלה מלה מה
 ענינה חס ביאורה פי כנה דומת מה שאחבאר במלה פריעה
 שהוא פ"ע י"ח כן ענין מילה מ"ל י"ח פירוש פי ע' חסדים
 הם נימסריא מ"ל ששם ב"ה ונ"ש ח"ח לבדס וח' אורות
 השלים הפליון הוא י"ח מילה לסיבות מחובר עם ח' אורות
 הנצרות כנ"ל וענין נימסריא י"ח . ובה ספין פשאר"ל מל
 ולא פרע כאלו לא מל פי ב' אוחיות מ"ל של מילה שם פ'
 אורות הפתוחים המגולין פ"י כריחת העדלה הנקרא מילה .
 ואמנם ב' אוחיות י"ח של מילה ששם ח' אורות הפלויים
 הסתומים פדיון לא עלו עד מעשה הפריעה כנ"ל נמאל פי
 כאשר מל ולא פרע פדיון המלה עומה לא נעמרה פי ב'
 אוחיות י"ח מן מילה לא נחגלו פדיון עד הפריעה פי כרי ב'
 בח' נרמו במילה ששם מ"ל י"ח . ועסם לזכ הוא שאמ"פ שב'
 אוחיות י"ח אינן נגלן עד הפריעה פכ"ו פיקר גילוי הוא
 מחמת המלה פי חס לא יומל ל"ל כיס שלים כטאו ירד במקומו
 אלל כיס כאשר גם הוא נדעת כנ"ל נמאל פי בח' המילה נורם
 בח' ח' שהוא ירידה השלים העליון (ב) למטה בשלים העליון
 של כח"ס לח"ס (ג) דו"ח . ואמנם פ"י הפריעה לא נעשיה רק
 בח' הכ' שהוא ירידת השלים (פליון של כח"ס) נמסה ביסוד
 וענין בח' ז עפ"ל אל כנח"י ח' ולכן במלת מילה נכללו
 כע' חסדים המגולין במ"ל של מילה וה"ח פליונים זי"ח של
 מילה והרי איך ב' בח' כל פריעה ומילה רומות במלת מילה
 לבדס וז"ל כל זמן שלא פרע לא נעמרה המלה וק"י כאלו
 לא מל : אה"ח 23590

פרק ד סת

(א) והנה כזה ספין מה שכתב בוחר ובארדל על פסוק

הגרות וביאורים (א) סיבם אחרים יסוף כנ"י : (ב) על פסוק : (ג) הי"ח לחס ליסוף כנ"י : (ד) שהוא חס' חס' : (ה) בשלים הפליון :

יפה שעה

הח"ס ואלו שומדים במקום ט"ב וגם הח"ס שסוד כח"ס ח"ל בדרחי
 כנ"ל וז"ל איך איתגלייא חכד כפומא דלמה שאיבם אלל פטרס היסוד .
 ושד סכר כחב ח"ל לעל זלכי שער כפחת ז"ן ששחסיים נהויים
 ביסוד ענמו והכ"ז כעפורה ונקימים כעסרס ויואלים הוא נתיחה לפסוק
 כן יוסף יע"ש . ואז איך הוא איתגלייא חכד כפוס אסם . וזל דה
 מיירי לאחר חות ראשון פי כעסר ראשונם שמודות עמם טקן לכ ככ"ז
 כדי לפעוזה כלי הוא כתיבת כן ואחר כך כיון כעכר נתיח כנ"ה
 הנצרות הנקרא יודים עמיהם הכ"ח ביסוד כדי לנחנן גם כס כנ"ח
 כיון ב' דכולד וביטור . ועיין מ"ש ח"ל כעכר מוחין דר"ל שם דברוש
 הח"ז אה' ח' וזה הוא ממש איתגלייא חכד כפוס אסם . ושד כי טרש
 פי כללות הכ"ח סם ביסוד ונלוח כללותו הוא כפחת ביסוד כמ"ש
 ח"ל לא במקום אחד ומסם שלכי שער היקון כטקא ויחוח כללות כל
 זמן שעלרל חופפת על גריה קדש כנר כחב רביע זל לעיל ללא איפול
 החסדים כלל אפילו כטופא (וכלל) וכל סכן באמה וכשנמול חכד והוא יושב
 פתח האהל שירד הפכיס ביסוד איתגלייא חכד כפחת ביסוד כמ"ש
 שהוא כללות דכלות דליתגלייא כעפורה היסוד : (ב) והכפולן יבין ככד
 עסם היסוד הי"ח לח' יתקן שהוא רמו לאגלייה כמלך סין הנקרא כד
 פי פירוש פ"ן כעכר מוחין דר"ל ס"ב גם כעכר קליחת נחם פי ב'
 הנה אביו ויחמי פ"י זומם וכפי משיחיה ויחוחם נחם כסיח כך פלם
 בידם נכרד נפס כולד כטאו היולד מנצורי מלכיים סידויים והס' ו'
 מלכיים כטודע ויתקוים הוא על ידי סם מ"ש בחדס החיחקל כל ככולותם
 טלם תם וזה הנפס כנר קגל מלקם נבי כמתייחס אליה משס ח"ס

שלים פליון דנצרות כח"ח וכנלמה אי היס מולס כידיו לחחק כל הכ"ז
 כחל אלל זה איט מולס כידיו וחס ייסר שלים פליון דנצרות הח"ח כלא
 מיחוק כחב ב' נצרות כח"ס חס הכר . וי"ל פניו שאם לא יתקן כפחת
 שוב אין לכ מחוק כטולס ולא דמי לנצרות דר"ס שנגזרות טריה כאשר
 יתקיים ביסוד דקבא ומתגלים נליים וכו מחוקם לא כן נצרות הח"ח
 כפ"י יבול להטלוח כטק' כי היא מטכס כחוק ביסוד דר"ס כמחפסם
 עד סוף הח"ח דחוק ונמאל ככתיב נחור מחוק שלם נצרות ח"ח דחוק
 כאלו כי נצרות כח"ס שלם ועל ידי נליים מחמתיקם אלל ח"ח שלם
 לשלם כחתיים ולכי סרמיון כולי סאי כפריעה ואמור רבנן מל ולא
 פירע כפ"ל לא מל . ועיין מ"ש ח"ל דברוש הח"ז סוף דרוס ב' ועיין
 שד שם דברוש ג' כעכר כח"ק הנקראים מלמליון ולכתי אין דין אונאה
 טכד אלל כמלמליון לאסוקי קריקם באין פי דין אונאה כי קריקם היא
 הח"י ונח"ל כל ח"ה שלם הוא מטובה ואין בו ז' הדיון של אונאה
 ונ"ה שלם גליים שלימים כניסם . ואפילו למ"ד סנס כקריקם יחר על
 ח"ז ענין שוב מחתיים קריקם אורו ב' מלחם וז' ין דין אונאה כעסם
 פי נכ הטי"ס שמתגלים שלימים כחוח ססס ח"י אורם נשאר לנכ"י שלם
 וח"י זריכ כולר חחר חחר וישלם כול טופא עד הכחר שלם כניסם
 ולא טלם יחר ח"י אורם י"ב בו דין אונאה וחחר ודוק : (א) והכס
 תגין מ"ש כיהר כר אמרו סם . איתגלייא חכד כפוס אמה ט"י פי ב'
 אברהם שהוא החסדים וזרת יו"ד איתגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה
 שטרפה יו"ד שהיא פטרס שביסוד כ"י וק"י איך יבא החפספות החסדים
 עד שם האמה ואלל ההפדים כיוודים ביסוד כס חכדי ט"ב וג"ש חכד

המגולים אשר ע"י נפילתם בכח ובחלואה עד היסוד דזעיר חוזרים לעלות ממטה למעלה בסוד אור חיוה ואז דרך עלייתם עד החזה דזעיר בוקעים ועוזרים לאחורי ז"א אשר שם רחל הנקרא חרץ כנען ונכנסים בה ובוים פרלופה בסוד (ישע' מ"ז ה') והוכן בחסד כסא כמבואר במקומו (י) שציקר בניניה הוא צאלו האורות דחסדים המגולים בחזרתם למעלה בבחי' אור חיוה וז"ס בנייה ישראל לחרץ כנען, והנה לכאורה נ"י קושי בענין זה הנה א"י גבוהה מכל הארצות ובפרט מארץ מצרים שבירידתה נאמר (בראשית מ"ב ב') דרו שמה וכשילאו משם מה כתיב (במדבר י"ג י"ז) עלו זה בנינו וכו'. ועמ"ס להפך כי חרץ מצרים היא בעורף הגרון דז"א וחרץ כנען היא מן החזה ולמטה ויש בזה שתי תשובות, הא' היא כי אין עלייה וירידה במקומות אלה בבחי' מעלתם ע"ד מה שביארנו (י) בסדר י"ג תיקוני דיקרא שב"ג מדות ועבור יו"ם (ישע' מ"ה ז') יולד אור ובורא חשך כי הבריאה העליונה מילכה להיותה במקום הסתום נקראת חשך והירידה התחתונה מבריאה להיותה בגלוי נקראת אור וז"ס ח) התחונים למעלה ועליונים למטה כי גלוי החור נקרא עלייה ומקום שהיא מכוסה נקרא ירידה כי הוא מניעת אור ובפרט כשחשלקים ומחלמים בגרון כי אז הוא חסרון אור לגמרי. והתשובה השניה היא כי בהיותם בגרון אז תכליתם הוא לרדת עוד למטה ולכן נקרא ירידה בחי' היותם שם אבל כשיוצאים מן הגרון והנה הם גופלים עד היסוד כנז"ל אז הם חוזרים לעלות בסוד אור חיוה ואז נכנסים לחרץ כנען כנז"ל, ולכן כתיב עליו זה בנינו :

ונבאר

ענה דרוש גדול כולל דרושים רבים שי וכללם יתבאר ענייני נסים דליאת מצרים ובמדבר וכו' נבאר ענין ישראל, ויעקב, ועשו, זרחל ולאה, ודוד המדבר, וערב רב, ומשה ואהרן ומרים, וענין המרגלים ויהושע וכלב, וענין אפרים בן יוסף, ושני המטות מטה האלהים ומטה משה, וענין הבאר ומן וענני כבוד וקולת רמו מאמר בס"ה פ' תלוי, בענין הנהו הלה נקודין דכל עלמא חורבא וישובא וג"ע הארץ : **ודע** כי כל הבחי' הגו' כולם הם אורות שיוצאים מתוך ז"א הנקרא ישראל וזה עניינם, כבר ביארנו פעמים רבים ענין המוחין דז"א ח"ך הם נפילים מלך אבא ומלך אימא (א) כי ג' מוחין יש לו מלך אבא נחלבשו החלה בנה"י דאבא ומוחין דמלך אימא נחלבשו בנה"י דאימא ואח"כ נחלבשו גם כה"י דאבא תוך נה"י דאימא (ב) ואז נחלבשו ונחפשו תוך ז"א וב' המוחין הנקרא' חו"ב דאבא וכן דאימא המלובשים בנו"ה של כל א"י מ"ס מתפשטים בשני קוים של זעיר הימין והשמאל עד סופם, אבל המוח האמלעי הנקרא דעם יש חילוק בין דאבא לדאימא כי הדעת דמלך אימא הוא ביסוד דאימא ואין היסוד דאימא מתפשט בכל קו אמלעי דזעיר כי היא נקבה והיסוד שלה קנר מאד ואינו מגיע רק עד החזה של ז"א בלבד, ולכן כאשר מוח הדעת מתפשט בכל גופא דז"א יש בו בחי' אורות מצויים איתם שהם למעלה עד החזה ואורות מגולים איתם המתפשטים למטה מן החזה אבל היסוד דאבא הוא חרוך ובהתפשטו תוך יסוד דאימא יולא חולה לו מן מקום החזה ולמטה ומתפשט הוא לבדו עד סיום היסוד דז"א עלמו ממש, ונמלא כי היסוד עלמו דאבא נחלה מן החזה ולמטה, אבל אורות הדעת שבהו הם החומים בכלו, והנה מאלו הב' בחי' האורות של יסוד דאבא ושל אימא מתפשטים תוך זעיר כנז"ל, ובכל אחד מהם מתלבש בחי' מוח א' הנקרא דעת כלול מחו"ג כנודע ומהם יולאות הארות לחוך ובוקעים דרך מחילות גופא דז"א ויולאת הארתם לחוך לגמרי באחור ובפנים דז"א ונעשים שם בבחי' פרלופים חלוקים והם הבחי'ות הגו'ל הנקרא יעקב ועשו ודוד המדבר וכו' :

ונתחיל

לבאר בחי' ההארות של יסוד דאימא אשר להיותה נקבה כלם יולאות ללך האחור משא"כ בהארות דאבא היוולאות דרך פנים דז"א בסוד (תהלים קל"ט ה') אחור וקדם לרתני שהם הנקבה והזכר ונודע כי גם אור"א בתחלת אילופה

והרושים רבים הנכללים בהם. הנה היות צ"י שצעים נפש הוא צמה שהודעתך א) במלות המלה צפ' לך לך כי מספר אורות החסדים המגולים הם ע' לפי שני החסדים דחו"ג ושליש העליון דחסד שבת"ה עד החזה הם אורות מצויים תוך יסוד דאימא, וב' שלשים החסדים דחסד שבת"ה ושתי חסדים דנו"ה הם אורות מגולים וכל חסד מהם הוא הוי"ה אחת שמספרה כ"ו נמלא שג' הוי"ו"ת פחות שלים הם מגולים ושליש הוי"ה הם שמנה אורות, נמלא שהם ע' אורות מגולים כמספר ע' נפש, וכמו שהודעתך צפ' (בראשית ב) בענין חטאי של אדה"ר כי כל הנשמות ברות מטפת החסדים שהם מ"ד נמשכים מן הדעת שמעט טפת הורע בסוד (בראשית ד' כ"ה) וידע אדם עוד אה חוה אשתו ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים הקרובים אל היסוד ואעפ"י שם באים נשמות מבחי' החסדים המצויים אינם עולים בחשבון נפשות בני ישראל שנכנסו בגלות כי בחי' הגלות היא הסתלקות החסדים והעלמם בשרשם כמו שנבאר, ובחי' זו אינו ניכר אלא במגולים שמתעלמים אח"כ ולא במצויים ונעלמים תמיד ולכן מספרם אינם אלא ע' נפש בלבד שהם כללות האורות אבל פרטיהם הם ס' רבוא כמספר ו"ק, והנה היותם נקראים בני ישראל הוא במה שנודע כי חגי"ה נקרא אבות ג) ונה"י נקרא בני ולפי שאלו האורות המגולים הם החסדים דנו"ה ולכן נקרא בני ישראל כי משם שרשם וישראל הוא ז"א עלמו כנודע ובני הם נו"ה שבן, ואמנם בחי' יעקב היורד למצרים הוא יסוד דאבא שם הוא מתפשט בגלוי מן החזה ולמטה עם בני ישראל שהם החסדים המגולים דיסוד דאימא אבל יעקב הוא מן היסוד דאבא כמ"ס למעלה צפ' יוצא לו יין וישת ויעקב ובני ישראל הנו' הם היורדים בגלות מצרים כמו שנתבאר, והנה ענין גלות מצרים יוצן בחי' צפ' ויוסף הורד מצרימה וכו' כי מצרים הוא הקליפה שכנגד הגרון דז"א שהוא מקום לר וע"ס היעז מאד כי שם נתב' כל זה, והנה בחי' הגלות הוא חזרת המוחין דגדלות שכחשטו צו"א להסתלק ממנו ובחי' הסתלקות יעקב שהוא יסוד דאבא ובני ישראל שהם החסדים המגולים כנז"ל דרך מעבר הגרון ולמעלה זהו נקרא ירידה מצרים וגלותו כי אז נאחזים בהם הקליפות מאד כנז"ל שם בענין ירידת יוסף למצרים, גם נתב' זה בדרוש פסח ד) וליאת מצרים, וכבר נתב' ג"כ שם כי אעפ"י שזו עליה היא עכ"ז אינה אלא ירידה כי הסתלקותה הוא פגם וחסרון גדול, ועוד נאריך בטעם זה למטה, והנה כשילאו ישראל למטה אז חזרו המוחין להתפשט צו"א ובאחת דרך הגרון למטה להתפשט כבראשונה אז נקרא יליאת מצרים, והנה בירידתם היו ע' נפש ועתה ביוליאתם כתיב (שמות י"ב י"ז) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכהה כשם מאות חלף רגלי וטעם הדבר הוא כנז"ל כי אז בירידתם למצרים היו האורות מגולים ע' בלבד ובירידתם למצרים שהיא התעלמותם בגרון נקרא גלות אבל עתה אשר חזרו החסדים ללאת מן הגרון ולהתפשט כבראשונה, והנה **נדע** כי בירידת החסדים המגולים בלי מחילה כלי יסוד דאימא הם יורדים במרוצה גדולה (ה) ונפלים עד היסוד דזעיר ומכא נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בוקעים כלי יסוד דאימא בהנכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המצויים הם מהגלים, ועתה נמלא כי כל החסדים הם אורות מגולים ולכן כולם נכנסים בחשבון בני ישראל היוצאים ממצרים שהם שם מאות חלף רגלי כנגד ו"ק שמחסד עד יסוד אשר החסדים מתפשטים מחסד עד הוד ואח"כ כלם מתקבלים ביסוד כנודע, והנה כל קלה כלול ממאה שהם י"ס שבו וכל א' כלול מעשר הרי הם שם מאות חלף, וענין בקיפה זו דיסוד דאימא היא בחי' קריעת ים סוף שנקרע אחר שילאו ישראל ממצרים כי היסוד דאימא נקרא ים סוף סופא דכל דרגין דליה ואח"כ עלו בני ישראל ונכנסו בארץ כנען וסוד הדבר הוא כי ארץ כנען היא ספי' המלכות העשירית שבי"ס דאל"ה הנקרא רחל נוק' דז"א אשר אז היתה בגלות ביד הקליפה הנקרא כנען ובני ישראל הם החסדים

א) עיין בשער המנות פ' לך לך דף ו' רע"ב ובע"ה שער ל"ג פרק ג' : ב) עיין לעיל פ' בראשית דף ג' ע"א ד"ה ונבאר ענין הנשמות : ג) עיין שער הכונות בכונת העמידה דרוש ב' דל"ב ע"ב במלת ומבוא נואל לבני צניהם : ד) שער הכונות דרוש א' דפסח ולעיל פ' וישב בפסוק ויוסף הורד מצרימה : ה) עיין ע"ה שער כ"ה פ"ב וסוף פ"ג ובשער המנות ריש פ' שמיני : ו) עיין ע"ה שער ל"ד פ"א ושער כ"ה פ"ו : ז) עיין בע"ה שער י"ג ספ"ה שער הכונות דרוש ד' דויעבור סוף ע"ב : ח) פסחים דף ק' ע"א בבא בתרא דף י" ע"ב : ט) כל דרוש זה עיין בע"ה שער ל"ב פרק א' וב' וג' ד' ה' ע"ה : י) דקפ"ד ע"ב : יא) עיין ע"ה שער ל"א פרק א' וב' ובשער הכונות ריש דרוש ב' דלילית ובס' עולת תמיד ענין הלילית דכ"ב ע"ה : יב) עיין לעיל פ' בראשית דף א' ע"ד ד"ה הנה ושם כתב דבתחילה נכנסים המוחין שבעה"י דאימא ואח"כ נכנסים המוחין שבעה"י דאבא ומתלבשין תוך נה"י דאימא ע"ה ונ"י :

רחל כלי האור לצורך כהר שלה ושם לעיל נח' היטב ענין כהר זה ע"ש ואח"כ מהארת פרק אחרון דכלי נלח דאימא אשר בחוכו שליט אחרון דאור המוח הנק' חכמה דז"א המלוכב בג"פ נלח דז"א הנה הארת ג"פ אלו מתלבטין בקו ימינה דרחל לצורך חח"ן שלה בין צבחי' כלי בין צבחינה אור המוח שצחוכו וכן מצחי' חסד מה"ח המתפשטים (ו) אשר א' מהם מתפשט בגלגל דז"א כנז"ל גם הוא להיותו מגולה הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין דרחל וכן עד"ז בפרק אחרון דהוד דאימא המתלבט בחוכו שליט אחרון דמוח בינה דז"א ושניהם מתפשטים הוך הוד דז"א ומאו נעשים ג"ס בג"ה דקו שמאלו דרחל וכן מצחי' חסד של הה"ח המגיע לחלק ההוד דז"א להיותו מגולה הספיק חליו להוד דז"א וחליו לקו שמאלו דרחל. ואמנם בקו אמלעי שלה זולת הכתר שלקחה מחסד דה"ת דז"א לקחה ג"כ הארת ה"ג שהיו ביסוד דז"א כנז' מלד דעת דאימא ואלו הה"ג נתחברו בדעת שלה ונתקבלו שם אצל אשר הקו זה שהם דה"י שבה אין בהם חסדים. והנה יש לשאול כי כמו שהחמשה חסדים כשילאו מיסוד בינה ונתגלו מהחזה ולמטה נחפרדו (ז) ונתחלקו בה"ס ז"א חג"ת כ"ה ו"כ הה"ג ג"כ אחר שכבר ילאו גם הם מיסוד בינה ונתגלו למעלה בשלמא בז"א לא היה להם מקום להתחלק מפני שכבר נתחלקו שם ה"ח ולכן ירדו אל היסוד דז"א (ח) אמנם משם

ולמטה למה לא נתחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי שיתקבלו יחד ויחברם וא"כ מי גרם להם שיתחברו ויתקבלו בדעת שלה כל הה"ג יחד הצל הענין הוא כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מהחזה דז"א ולמטה כנ"ל הארתו מאירה א' הה"ג שביסוד דז"א ושם מחברם יחד ומשהפס היטב והוא ממתק הדינין הקשים שבהם ע"י החיבור הזה וכיון שנתחברו שם לכן כאשר יולאים בדעת דרחל גשארים ג"כ מחוברים יחד בלתי פירוד. והנה אחר שאלו הה"ג נתקבלו בדעת שלה אשר זהו צחי' הדעת שלה אז חוזרין הארתם ומתפשטין למטה ה"ג מחדש עד הוד שבה עד"מ"ש שנתפשטו ה"ח בזכר ואח"כ חוזרין הארתם ה' יחד ומתקבלים ביסוד שלה בעת הזווג עם ז"א ודע שגם ביעקב כשמזדווג ברחל מתקבלים כל ה"ח שלו ביסודו:

שער יעקב וראה פ"א בע"ח שער ל"ז

ונבאר ענין יעקב ולמה הגז"ל דרך כללות הנה לעיל ביארנו (א) שאלו הם צחי' אחריים דאז"א שגפלו בעת מיתה המלכים ולא ירדו בעולם הבריאה רק גשאריו באלו במקום רחל שהיא נוק' דז"א (ב) ולכן אין צחי' מיתה נו' בהם רק נפילה וביטול בעלמא וכיון שכן לכן בעת התי' דזו"ן שהם ישרא ורחל אחר

איפה שלימה

ולא נשאר לרחל צחי' תפילין כי הארת דאמא לקחם ז"א ונעשו לו צחי' תפילין ואורות דאבא לקחם יעקב שהוא משרשם. ועיין בעו"ת דף לא ע"א הגד"מ צירושתיו שנתן טעם אחר למה הנשים פטורות מן התפילין לפי שצחי' אלו התפילין של יד הוא בהיות אותה הנקודה נקשרת בזרוע שמאלו דז"א אין בה פרלוק עדיין ולכן אין אכחזו עושים רמז אליה עדיין יעו"ש:

(ו) **אשר** האחד מהם מתפשט בגלגל דז"א וכו' הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין של רחל וכו' וכ"כ בע"ח שער תיקון הגוק' פ"ו שחליו חסד דגלגל דז"א הספיק להאיר בגלגל דז"א וחליו האחר להאיר בכל קו ימין דגוק' וכ"כ בשער ההקדמות דף מ"ח ע"א מצו"ש שער ו' ת"א פ"ד אצל בשער כ"ה שער דרושי הללס פ"ו כתב וז"ל וחסד דגלגל נכפל לששה שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א וכו' עכ"ל. וכ"כ בשער המלות פ' תרומה אמנם יובן ע"פ מ"ש הרש"ש ז"ל בסידור כוונת תיבות קונה הכל וז"ל להמשיך נו' שלישים דאור חסד דגלגל לחכמה דגוק' וג' שלישים דאור חסד דחסד דהוד לבינה דגוק' ומשם להמשיך הארת ה' שלישים תחתונים שבהם לחסד נלח וגבורה הוד דגוק' עכ"ל. וא"כ מ"ש הרב ז"ל בשער דרושי הללס ובשער המלות דחסד דגלגל דז"א נכפל לו' שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א הוא כי העיקר עלמות כל הג' שלישים דחסד לחכמה דגוק' ומ"ש בפרקין דחני חסד דגלגל דז"א להאיר בכל קו ימין הוא על הארת שני פרקי תחתונים דחסד שלריך להמשיך לחסד וגלגל דגוק' וז"ש להאיר בכל קו ימין של רחל לומר שצב' פרקין תחתונים של רחל לא יש כ"ח הארה ומ"ש בשער המלות בגופא דגוק' לא יש חסדים הארת החסדים לא קחשיב לפי שאינה עולה בשם ודוק':

ז) ונתחלקו

בה"ס ז"א חג"ת נו"ה. ז"ל שער ההקדמות דף ס"ג ע"ב לריך שדע כי הג' חסדים פחות שליט המגולים לא נתפשטו צת"ת וגלגל והוד דז"א חקף אחר שילאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם וגם החמשה גבורות וכשחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומם עכ"ל. וא"כ מ"ש בפרקין שנתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א ר"ל שחוג' ושליט ת"ת נשאר ביסוד דאימא להאיר בחוג' ושליט ת"ת דז"א ושני שליט ת"ת וגו' ירדו ליסוד דז"א ואח"כ בעלייתה עלו כל אחד במקומו, וכתב השמ"ש בשער כ"ה פ"ב מוק דאור חסד לבד הוא שעלה לנו"ה ולשני שליט ת"ת אצל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן בסוף דרוש ג' עכ"ל וזה דלא כמ"ש הרמ"ה בספר **עלי נהר דף ע"ז ע"ד** וז"ל שאור ישר של שני שליט ת"ת וגו' דז"א כבר נמשכו לתנ"ה דז"א קודם שירדו ליסוד כמבואר בהיבט הגורא ובגומל חסדים טובים וכו' ולפי האמור א"ש שאור ישר מתפשטים בח"ג תנ"ה ואח"כ כללותם ביסוד ואז"ח שני שליט ת"ת וגו' יורדים אל היסוד כמראה עכ"ל. כי השמ"ש כתב שאור הישר נשאר ביסוד ומה שהביא ראיה מן היבט והגורא וכו' כבר בארתי במקום אחר והוכחתי מושער כ"ג שער מוחין דללס פ"ו שזהו **הארת ענפי החסדים: עוד** כתב שם **בשער ההקדמות** וז"ל והנה חקף אחר החסדים וכו' חקף הגבורות רעות ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מתפשטות בז"א לפי שצחוי' ושי' שליט ת"ת אינם יכולות להתפשט כי **כבר נתפשטו החסדים ואין לגבורות מקום להתפשט שם** ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אין מתעכבים שם כנזכר בענין החסדים עכ"ל ור"ל לפי שאין מחילות מעכבת אותם ויורדים כמראה א' היסוד, ובזה יתורן מה שהקשה הי"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ב בסדר ירידת החוג' או' א' וז"ל וא"ת והלא בפרקין אומר שהחסדים בלאתם מפי היסוד דאימא חקף ומיד ירדו עד היסוד דז"א ולא נתפשטו אל מקומם וכו' וא"כ היאך אמר שלא מלאו גבורות להתפשט כי כבר נתפשטו החסדים יעו"ש. כי לפי ש' ההקדמות אין כחן מקום קושיא כלל:

ח) אמנם

משם ולמטה למה לא נתחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי. שיקבלם יחד וכו' ר"ל דאלו החמשה חסדים וה"ג היולאים מיסוד דאימא להתפשט בחג"ת נו"ה דזו"ן הם הענפים של ה"ח וה"ג דהשרשים שלהם גשארים בדעת דז"א כמ"ש שכ"ה פ"ב כלל יוד' נומ"ש בש' ל"ה ששרשי ה"ג נשאריו בדעת דגוק' ר"ל שורשי הענפים] וא"כ כיון שילאו מיסוד דאימא ענפי ה"ח וחמשה גבורות כמו שענפי ה"ח נתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א כן היה לריך שיתפשטו ענפי ה"ג בחג"ת נו"ה דגוק' כי כבר אין להם כני שהוא יסוד דאימא שיקבלם יחד ואעפ"י שכל אורות דגוק' היא מקבלתם ע"י שמתלבטים בכלים דנה"י דאימא וכלים דנה"י דאימא בתוך כלים דנה"י דז"א וכניס דנה"י דז"א תוך כלים שלה כמ"ש בש' הכוונות בדרוש ה' דיוה"כ יעו"ש מ"מ כיון שהם ענפים וכבר ילאו מיסוד דאימא כשהיו בז"א היה ראוי להתפשט בחג"ת נו"ה שלה ותירך הרב ז"ל ע"ז כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מחזה דז"א ולמטה האיר הארה אל ה' גבורות שביסוד דז"א וחברם, ור"ל אעפ"י שהם ענפים הארת יסוד דאבא הוא אשר חברם וקבלם בדעת שלה ומה שמתפשטים בחג"ת נו"ה שלה הם הארת ה' גבורות, ועיין שפת אמת מ"ש בזה, והדב"ש על משלי סו' ג':

(א) **שאלו** הם צחי' אחריים דאז"א וכו' אלא נשאריו באילנות במקום רחל וכו' מ"ש הרב כאן שצחי' אחריים של אז"א נשאריו באילנות במקום רחל ר"ל אחריים של יסוד"ת שאחריים דאז"א עילאין לא ירדו כ"א עד חסד וגבורה דז"א כמ"ש בשער שזירת הכלים פ"ב ופ"ד ומצו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ע"ד וכ"כ השמ"ש בהנהגה לע"ח ש' שזירת הכלים פ"ב שמצחינה אחריים דיסוד"ת ילאו צחי' א' של יעקב ולמה יעו"ש. ועיין מ"ש באש"ל על שער הנקודים פ"י או' א':

(ב) **ולכן** אין צחי' מיתה נו' בהם ורק נפילה וכו' בע"ח כ"י ג"ב הגהת רבי דוד פארדו וז"ל והס' הנפילים היו בדרך ר"ל אותם הצחי' הנק' בשם נפילה ולא מיתה היו בדרך עלמה שהוא האילנות במקום האילנות הנק' ארץ ג"כ עכ"ל: (בג)

תשובה מ"ש צפ"ה שאר היונה מיכוד

דאימא מקלחו נשאר בחון וכו' כמקיף זה מדבר על מקיף דיוחדה ומקלחו שנכנס וילא צכוד כשטרות זה מקיף דהיה חבל כאן צשהכ"ו מדבר על החו"ג שהם אורות פנימיים וכל או"פ יש לו או"מ ומקלח או"מ של בגזרות שהם אש צוקטים יכוד דאימא ויולאים מפה דז"א ומקיף על ז"ת שלו זה כמקיף צהינת מקיף של בגזרותי חבל בהסדום נכנסין פנימי ומקיף שלכם ציכוד דאימא. וכשולחין בקונה הכל ג' חסדים פחות שלש וילאים פנימי ומקיף ויורדים לויכוד דז"א להמטיק בגזרות וכשחוזרין לעלות או"פ שצכס נכנס ציכוד דאימא ואו"מ שלכם מקיף על כיכוד דאימא זה אינו עניין למקיפים דחיה ויחידה כנז' :

ומה

שנקבע בחזה דז"א זה צקיעת עטרת כיכוד דאימא בחזה דז"א כדי שיחגלו כשני חסדים ושליש המכוסים ויתרצה אורם לעלות הכפל לכהצ"ד דז"א חבל צקיעת כיכוד צפה דז"א כנז"ל זה כיכוד דאימא טלמו וכו' קלת אור מקיף בגזרות הנעשים או"מ:

תשובה מ"ש כאן נקבע יכוד דאימא צפה

ונש"ל שנקבע בגרון הכל אהז יען כגרון הוא צפה ומ"ש צקונה הכל בחזה שם מיירי צקיעת עטרת כיכוד דאימא שחיה בטומדת צחזה דז"א כנודע וכנז"ל מסרבי"ג שד"ה יל"ו :

[ס"ז ע"ב] ד"ה ועי"כ נבקע היסוד דאימא. ג"כ, עיין בעולת תמיד בענין ר"ה דף ג"ח ע"ב שכתב שלא אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. (מסידור הרב רפאל מערבי).

בגדי יו"ט (הרב יו"ט ידיד הלוי) דף ס"ט ע"ב אות ו' - כמו פא"ה הנ"ל.

מבו"ש דף ס"ב ע"ב

ענין

הנסירה בנה כשנאים מוחין אל זעיר נחקה רחל מחזיו ולמשה אחור באחור אך לאה אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים דנה"י למעלה כיכוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה והרי נחקנו או"ן אחור באחור לגמרי בכל ארצי. והנה היקון ג' אחרונות וגם תיקון ג' אחרונות דפייר שהוא שיבקע יכוד דאימא אבר שם נפשה על ידינו כחפילת לחם וכחפילת החורה. אך צקיעת ג' ראשונות זה נפשה מחיליו וזה בענין ויפבור כנודע ואז נשלחם לאה לגמרי כהיותה אחור באחור אז הוא שם צ"ן דהפין בכל השמות כי אין עדיין זיווג. אך כהיותה אשין באשין אז נחמלאו

פע"ה דף ק"ל רע"ד

מקבלתן - ענין הנסירה הגה כשצ"ה מוחין אל ז"א נתקנת רחל מחזיו ולמטה אב"א אך לאה אינה נגדלת חצי אחור העליון עד שאלו אורות החסדים המגולים דנ"ה למעל' ביסו' הבינה עבקעו ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. והרי

סידור הרב קווינקא - ליל פסח

כ"ן להמשיך כללות הח כ"ס/ד ד"א ולב המשיך ההג מהתחל לשילה כ"ס/ד ד"א

יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

ולב המשיך גח קחות יהוה

יהוה יהוה וכללות החסדים

הוד מחתיך
לגט דגט
יהוה יהוה
יהוה יהוה

כ"ח מחתיך
לגט דגט
יהוה יהוה
יהוה יהוה

כ"ט חת מחתיך לט"ט

כ"ט חת מחתיך לט"ט

יהוה

יהוה

וככללות הגח קחות שליש לחת מתגלן החסדים דחגת וככלל אורס ועל"ס לכחכד כא"פ

איהוה איהוה
יהוה יהוה

ש"ט דאות דחסד לתכמה יהוה יהוה כ"ט דאות דגט לט"ט ד"א ש"ט דחוג דאות לדעת

כ"ט דאות דחת י"ד לכתר ד"א שבתת די שמות כ"ן להמשיך ולהשלים התפעלות חלק עלין הני דהת די שמות ט"ט עלמות שורשי דמותן שהם ח הויות לכתרים דחכמה דכתר דחכמה דח"ט דח"ט דח"ט דח"ט ד"א

איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

אלף יוד ד"ה

יוד ד"ה ויוד ד"ה

יוד יוד הי יוד הי יוד ד"ה ויוד ד"ה

ש"ט אות יחס דחת לככללות שג כתר דמק ולחלקו ל"ד חלקים ולהמשיך שמה חלק א מ"ד חלקים ח"ד ח"ד לכתר דמק

סידור תפלה להרשיש

סט

לחזור ולהסיר הכפל שהוא אלו"ם דחסדים (ח) דגה' הגז' שעלו ליסודות דישסו"ם להורידם לנה' דז"ח

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
י ה ו ה	י ו ד ה א ו א ו ה א	י ה ו ה
צ צ ב צ ב א	י י ה י ה ו י ה ו ה	צ צ ב צ ב א
צ ב א	י ה ו ה	צ ב א

להמשיך ג"ש דלו"ם דחסד דגלח לחכמה דנוק' וג"ש דלו"ם דחסד דהוד דבינה דנוק' ומשם להמשיך הארץ הבש"ם שבהם לחי' וג"ש דנוק'. (ב)

יְהוָה

ג' כלי בינה דנוק'	ג' כלי חכמה דנוק'
אֵלֶּף הֵּה יוֹד הֵּה	י ו ד ה א ו ו ה ה
א ה י ה	י ו ד ה א ו י ו ד ה א ו ו ה
א א ה א ה י א ה י א	י ו ד ה א ו ו ה ה
	י י ה י ה ו י ה ו ה

לחקן דעת דיעקב לפני פ"ע דיסוד דז"ח ולהמשיך חשבון הכל משם ע"כ דיסוד דאבא ולהמשיך ג"כ ה"ם מיסוד הגז' לדעת דיעקב.

דו	יְהוָה	יְהוָה
ה"ג	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דיעקב ורחל
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א ו ו ה ה ו ו ה ה ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א ו א ו י ו ד ה א ו א ו ה א
 לחקן י"ג ה"ד דיעקב כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא והוא סיקון הראשון ואחריו לחקן כל הי"ג

אֵל אֵלֶּף לְכוּד רַחוּם וְחַנוּן אֵרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
 וְאַמֵּת נּוֹצֵר חַסֵּד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע

וחטאה ונקה

וזכר
 (א) א"ה כ"ל כי ז"ל נו"ה דוקא. ומ"ש כאלן נה"י הוא ט"ם וכגי"כ מ"ש כאלן כלי"ת דז"ח וגם הויה בניקוד חולם ג"ו ט"ם וכן מלאתי בקל"ת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס לכן סידרתיים כאלן בין שני חללי לבנה וא"ש את"מ: (ב) שליה פ"ה: (יח)

